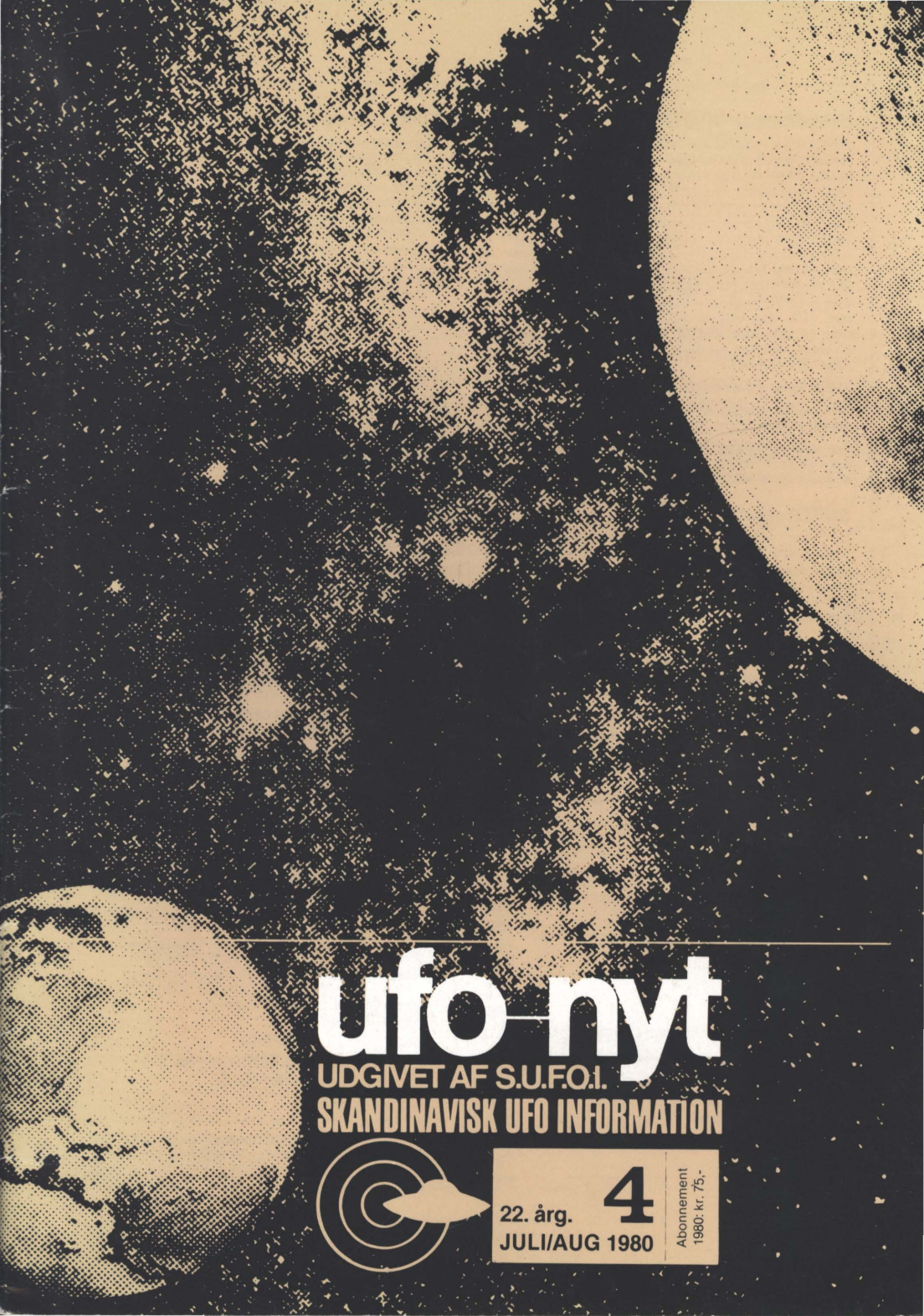

ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.
SKANDINAVISK UFO INFORMATION

22. årg.

JULI/AUG 1980

4

Abonnement
1980: kr. 75,-

Skandinavisk UFO Information

SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af observationsberetninger samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

Det er SUFOIs opfattelse, at de mange observationsberetninger udgør et vigtigt videnskabeligt forskningsgrundlag. Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

Ved et UFO forstår vi: »Et uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse, foretaget af kompetente forskere, ikke kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.«

SUFOI ledes af Repræsentantskabet

Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd.

Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

SUFOI og »UFO-NYT«

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. *Red.*

ABONNEMENT bestilles lettest ved at indbetale medlemskontingent (d.kr. 75,00 for året 1980) til Regnskabskontorets giror. 9 11 77 25; det kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet.

Adresseændringer etc. bedes hurtigst muligt meddelt til SUFOIs Ekspedition, da denne fremgangsmåde har vist sig at give færrest fejl.

INDEHOLDER bl. a.:

Bladdød (leder)	135
London april 1980	136
Portræt af en engelsk ufolog	139
Venus, en helvedes-planet!	141
Nyudgivelse fra SUFOI	143
Isklumper igen	149
Nyt om isnedfald ved Hobro i 1979	151
Breve fra læserne	153
Mere om Semitjov-bogen	154
Rapporter fra Norge	157
UFO'er over olielande	161
De Kanariske Øer igen	167
Boganmeldelser	171
Rumfartsnotitser	172

Repræsentantskabet - UFO-NYT

Ekspedition og regnskab:

Skandinavisk UFO Information - SUFOI,
Postbox 6, 2820 Gentofte. Giro: 9 11 77 25.

SUFOIs formand: Flemming Åhrenkiel,
Holmevænget 5, 2970 Hørsholm, tlf. (02) 86 92 70.

Næstformand, Datakonsulent: Per Andersen, Jern-
aldervej 249 A, 2.th., 8210 Århus V, tlf. (06) 24 14 32.

Næstformand, Informationsafdeling: Peter A. Hansen,
Erica-parken 12, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

Ansvarshav. redaktør: Iver O. Kjems,
Lunagervej 23, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 78 36 13.

Redaktionssekretær: Frank Lerbæk,
Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 39 46

Redaktionssekretær: Henrik Pedersen,
Nikolaj Plads 1, 4., 1067 København K.

Sekretariat: Karen M. Linneballe, Margrethevej 11,
2960 Rungsted Kyst, tlf. (02) 57 07 36.

Ekspeditionssekretær: Jytte Pedersen, Tellerupvej 44,
5591 Gelsted, tlf. (09) 49 15 16.

Projektmedarbejder: Xavier P. Madsen,
Bakkehave 8, 2970 Hørsholm.

SUFOIs Rapportcentral: Ejner Nielsen,
Konvalvej 1, 4600 Køge, tlf. (03) 65 57 95.

SUFOIs Alarmcentral: Ole J. Knudsen, Vestre Ring-
gade 208, 5.tv., 8000 Århus C, tlf. (06) 19 88 90.

FOTA - Forskningsteknisk afdeling: Bent Aalberg,
Flintemosevej 19, 4731 Brandelev.

SUFOIs Arkiv og Udklipscentral: Niels Chr. Krag,
Skanderupvej 6, 2610 Rødovre, tlf. (01) 70 90 86.

SUFOIs Foredragsafdeling: Erling Jensen,
Ingstrup Allé 35a, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

SUFOIs Efterforskningsafdeling:
Ole Henningsen, Duegård,
Højrebyvej 59, 4920 Søllested, tlf. (03) 94 11 69.

SUFOIs ARKIV: Jørgen Bengtvig,
Galgebakken Skrænt 3-15, 2620 Albertslund.

Repræsentanter for København: Inge og Hans Voigt,
Lyngby 17 B, 2800 Lyngby, tlf. (02) 88 92 32.

Repræsentant for Fyn: Jens Henrik Glintholm,
Skibhusvej 61 B, 5000 Odense C, tlf. (09) 11 91 58.

Repræsentant for Lolland-Falster: Kim Møller
Hansen, Nr. Boulevard 63, 1., 4800 Nykøbing F.

Repræsentant for Nordjylland: Torben Birkeholm,
Frydensdalsvej 8, 9000 Aalborg, tlf. (08) 16 33 19.

Repræsentant for Midtjylland (8000-området):
Jesper Sand Damtoft, Fuglesangs Allé 24,
8210 Århus V, tlf. (06) 15 64 34.

Repræsentant for Midtjylland (7000-området):
Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2.tv., 7000 Fredericia,
tlf. (05) 92 00 81.

Repræsentant for Sønderjylland: Ole Christensen,
Hesseldam 32, 6200 Åbenrå, tlf. (04) 62 56 48.

Repræsentant for Norge: Finn W. Kalvik, Arm. Han-
sensvei 11, N-5030 Landås, Norge, tlf. (05) 28 01 26.
Norsk UFO Center, Rapportcentral,
tlf. (05) 28 01 26.

SUFOI

Postbox 6, 2820 Gentofte
Giro 9 11 77 25

Enhver offentliggørelse af materiale fra UFO-NYT må kun ske efter forudgående skriftlig tilladelse fra redaktionen. SUFOI Reg. nr. 3148/3149.

Bladdød

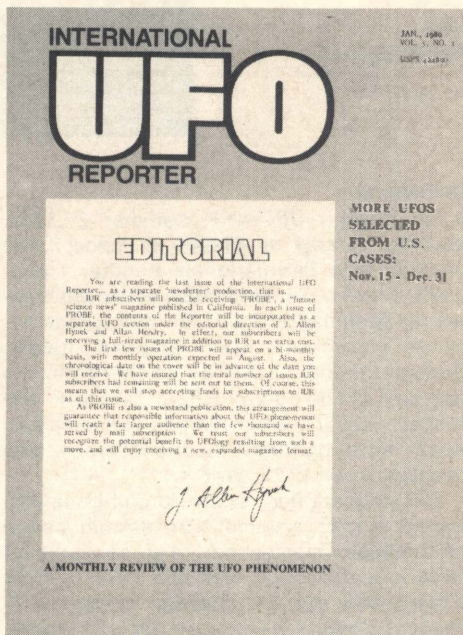
Det kendte tidsskrift International UFO Reporter, som udgives af J. Allen Hyneks Center for UFO Studies i Illinois, er udkommet for sidste gang.

IUR har været kendt som et af de mest saglige og grundige UFO-tidsskrifter i Verden, og indholdet har næsten udelukkende været amerikanske UFO-rapporter, citeret på en klar og overskuelig måde. Hynek har desuden brugt bladet som »talerør«, idet han har skrevet lederen til hvert nummer. Det har tydeligvis i den senere tid været svært for Hynek, og Allan Hendry, som er redaktør af IUR, at overholde udgivelsesterminerne, og derfor er der udkommet »dobbeltnumre« hvor nogle måneder er slået sammen (IUR udkom formelt en gang månedligt), og dateringen ligger langt bag efter selve udgivelsen. Således modtog SUFOL det sidste nummer, dateret januar 1980, sidst i maj måned, og det er ikke postvæsenets skyld alt sammen!

IUR er udkommet siden november 1976.

Nu skal man dog ikke skyde hunden, før pelsen er solgt: I den sidste leder fortæller Hynek, at IUR for fremtiden udkommer som en særlig sektion i et californisk tidsskrift »PROBE«. Dette blad behandler »populær- og fremtidsvidenskab« ifølge Hynek. Han selv og Hendry skal fortsat redigere sektionen.

PROBE er et helt nyt tidsskrift. Det kommer i starten hver anden måned, og der er planer om at udvide til et månedstidsskrift. Det, at CUFOS slipper for besværet med selv at udgive et blad, vil utvivlsomt være en stor lettelse (— det ville det såmænd også være for SUFOL), men personligt tvivler jeg på, det er det værd. Jeg er bange for, at CUFOS på denne måde mister sin identitet som organisation, og måske også sit meget fine omdømme. Hvis mine anelser om

PROBE er korrekte, bliver det startet som en konkurrent til det i øvrigt ganske udmærkede Science Fiction/Science Fact-tidsskrift OMNI, som også sælges i kiosker her i landet. I en sådan konkurrence kan der meget nemt gå et par skår af sagligheden, selv om de to IUR-redaktører sikkert stadig har de allerbedste hensigter.

Abonnement på IUR får i resten af deres abonnementsperiode tilsendt PROBE, så det viser sig måske at være en god handel? Lad os da håbe, at Hynek og Hendry fortsat vil kunne holde fanen højt.

OJK.

LONDON

april 1980

Ved
Per Andersen

Indledning

Som nævnt i UFO-NYT, nummer 2, 1980, blev det forsøgt at afholde et møde i den »Provisoriske Internationale Komité« i april 1980 i London. Til dette møde skulle der samles repræsentanter fra de syv deltagende nationer i komiteen (USA, England, Italien, Spanien, Frankrig, Sverige og Danmark), og jeg selv skulle repræsentere Danmark ved mødet. SUFOI havde allerede forhåndsgodkendt rejseudgifterne og mødedatoen blev fastlagt til den 12-13. april.

Det viste sig dog, at der opstod visse problemer med at få samlet tilstrækkelig mange af komiteens medlemmer, til at mødet kunne blive arbejdsdygtigt. Men helt frem til sidst i marts blev det dog ihærdigt forsøgt at få mødet i stand til weekenden den 12-13. april, og selv havde jeg allerede bestilt en rejse til London i den pågældende uge.

Sidst i marts blev det dog klart, at det ikke ville lykkes at samle tilstrækkelig mange af komiteens medlemmer, og pr. brev blev jeg orienteret om, at mødet var aflyst. Den væsentligste årsag til aflysningen af mødet var, at Allen Hynek fra USA og Alain Esterle fra GEPAN i Frankrig ikke var i stand til at møde. Disse to personer spiller nemlig en central rolle i komiteens arbejde med et nyt klassificerings-system for ufo-rapporter.

Jeg blev naturligvis skuffet, da jeg erfarede, at mødet blev aflyst — skuffet fordi et vigtigt internationalt møde ikke kunne afholdes, men, indrømmet, også skuffet fordi

jeg således ikke fik lejlighed til at besøge London. Senere i brevet viste der sig dog alligevel en chance for mig. Det var nemlig meningen, at Alain Esterle skulle holde et foredrag i London for BUFORA's medlemmer den samme weekend, og da han jo altså ikke kunne komme, var BUFORA i bekneb for en foredragsholder fra kontinentet (som englænderne kalder det!). I brevet var der så til min overraskelse et tilbud om at kunne overtage dette foredrag — mod at BUFORA betalte alle mine rejseudgifter.

Dette tilbud behøvede jeg jo ikke overveje ret længe (jeg havde sådan set heller ikke ret lang tid at overveje i), og efter et par telegrammer over havet var de praktiske og økonomiske forhold ved foredraget aftalt. Det lykkedes mig således alligevel at få lejlighed til at besøge London og BUFORA's medlemmer. Den 8. april tog jeg således midlertidig afsked med Danmark.

Foredraget

Lørdag den 12. april holdt jeg som aftalt et foredrag for BUFORA's medlemmer. Foredraget fandt sted på et bibliotek i Kensington-kvarteret — et af London's mere fashionable kvarterer — hvor omkring 60 af BUFORA's medlemmer var mødt op for at høre og diskutere foredraget.

Jeg havde valgt at holde et foredrag med titlen »Dansk UFO-forskning — en opdatering«. Foredraget handlede således om nogle

af de ting, der var sket på ufo-fronten i Danmark inden for de sidste 12 måneder. Jeg kom ind på emner som kontakten til offentlige myndigheder og videnskabsmænd, undersøgelse af spørgsmålet om hvilke personer det er, der ser ufo'er, spindelvævssagen fra Vestjylland (se UFO-NYT, nummer 6, 1979), røgringssagen (se UFO-NYT, nummer 4, 1979), SUFOI's ufo-detektor og aktuelle udgivelser af ufo-bøger i Danmark.

Efter foredraget havde tilhørerne mulighed for at stille spørgsmål, og der blev stillet en del uddybende spørgsmål til de emner, jeg havde berørt i foredraget. Endvidere blev der stillet traditionelle spørgsmål som, hvordan jeg personligt var blevet interesseret i ufo-fænomenerne, og om jeg kunne stille med en absolut skudsikker ufo-sag (hvilket jeg jo ikke kunne).

En anden udenlandsk gæst, der var på besøg denne aften, var Bjarne Håkansson fra Projekt URD i Sverige. Jeg har ofte skrevet sammen med Bjarne, men fik her for første gang lejlighed til at møde ham personligt — ironisk nok i London!

Senere på aftenen sluttede Bjarne sig til mig i panelet, og tilhørerne fik så mulighed for at stille spørgsmål, som berørte Skandinavien i en videre udrækning — hvilket de også benyttede sig af.

Under hensyntagen til den korte tid, jeg havde til at forberede foredraget, fik jeg det indtryk, at foredraget forløb til BUFORA's tilfredshed. Specielt fik jeg det indtryk, at englænderne var glade for at få et indblik i, hvordan ufo-forskningen foregår i et andet europæisk land.

Uformelle samtaler

Foruden det omtalte foredrag gav London-turen mulighed for at møde og tale med nogle af BUFORA's bestyrelsesmedlemmer. Jeg havde to uformelle møder med sådanne medlemmer.

Fredag eftermiddag havde jeg en samtale med Robert Digby og Stephen Gamble, som er to af de tre personer, der udgør BUFORA's computer-udvalg. De fortalte mig om deres planer for BUFORA's EDB-behandling af rapporter. Det viste sig, at de har været så heldige, at de kan komme til at køre elektronisk databehandling særdeles billigt på et

rimeligt stort EDB-anlæg, hvis blot de kører om natten, hvor anlægget i forvejen er mindst belastet. (Er der mon nogen blandt UFO-NYT's læsere, der er i stand til at skaffe SUFOI et lignende tilbud???)

Det er så meningen, at de vil prøvekøre et system med 100 udvalgte ufo-rapporter. Med de her vundne erfaringer skulle man så arbejde videre med systemet, og målet vil være at få registreret og behandlet alle BUFORA's ufo- og ifo-rapporter ved hjælp af elektronisk databehandling. Deres databehandling vil dog komme til at foregå noget anderledes end den, der foregår i SUFOI's Projekt UFODATA. BUFORA vil selv skabe deres system (hvor Projekt UFODATA bruger standard-systemet SPSS), og de vil i langt højere grad bruge »klar tekst« som inddata, i modsætning til Projekt UFODATA, som koder alle oplysningerne i henhold til nogle på forhånd givne koder.

Til gengæld orienterede jeg om planerne for Projekt UFODATA, som i al væsentlighed går ud på at fortsætte endnu nogle år frem i tiden sådan som vi arbejder i øjeblikket. Først når der er klarhed over den internationale udvikling på dette område og arbejdet i den provisoriske internationale komité, vil systemet blive taget op til revision. Men revideres skal det dog på et tidspunkt, da det allerede er ved at være forældet og sikkert ikke vil være særligt brugbart i en international sammenhæng.

Ligeledes orienterede jeg om Danmarks nye rapportskema, som er udviklet af SUFOI. Dette interesserede BUFORA i særdeleshed, da de selv står over for at skulle udvikle et nyt rapportskema. Deres planer er at udarbejde et rapportskema, som kan sendes til mulige ufo-observatorer, og derefter direkte bruges som grundlag for indtastning til et EDB-anlæg. Her var jeg for en gangs skyld uenig med BUFORA. Jeg advarede dem mod problemerne ved at skulle kombinere hensynet til forbrugerne (ufo-observatorerne) og hensynet til databehandlingens strenge format-krav i det samme skema. BUFORA's computer-gruppe mente dog, at et sådan skema godt kunne konstrueres, og fremtiden vil så vise, om de har ret. Et fremtidigt samarbejde på dette område imellem BUFORA og SUFOI blev aftalt — måske skal det mun-

de ud i et fælles rapportskema, som kan være basis for en international diskussion om et internationalt accepteret rapport-skema.

Søndag eftermiddag og aften havde jeg en anden uformel samtale med nogle af BUFORA's bestyrelsesmedlemmer. Denne gang var det Peter Hill, Lionel Beer, Robert Digby, Stephen Gamble og Malcolm Bull. Nogle af fredagens emner dukkede også op her, men desforuden talte jeg med Peter Hill om arbejdet i den »Provisoriske Internationale Komité«.

Peter Hill og jeg debatterede vores personlige arbejde i komiteen, komiteens struktur og fremtid, og ikke mindst komiteens næste møde. Nu da mødet i april havde måttet aflyses, var vi begge ekstra opsat på at få et nyt møde i stand så hurtigt som muligt. Vi blev enige om at forsøge at afholde et møde i oktober i år i København, samtidig med SUFOIs kongres i Lyngby Storcenter (den 18. oktober).

En samtale med BUFORA. Fra venstre mod højre: Peter Hill, Per Andersen, Lionel Beer, Stephen Gamble og Robert Digby.

Idet Peter Hill i forvejen skal til København på dette tidspunkt, da han er inviteret til at holde et foredrag ved SUFOIs kongres, var det meget naturligt at lægge et møde i komiteen på dette tidspunkt. Vi var enige om, at næsten uanset hvor mange af de syv nationer, der er i stand til at stille med en repræsentant, vil mødet blive afholdt — simpelthen for at få arbejdet i komiteen videre.

De emner, der vil blive diskuteret i København, vil bl.a. omfatte en egentlig strukturering af komiteen, deriblandt valg af en formand og eventuelt en sekretær, komiteens økonomi (skal hver deltager betale et fast beløb til driften af komiteen og dens møder?), den elektroniske databehandling, klassificeringerne af ufo- og ifo-rapporterne, samt komiteens videre arbejde.

Mødet sluttede søndag aften i al venskabelighed over en pilsner.

Afslutning

Alt i alt må turen til London i april siges at have været udbytterig. Det er virkelig en fordel at kunne udveksle synspunkter direkte, i stedet for at skulle vente 8 dage på et brev fra England, hvorefter et svarbrev igen vil

tage 8 dage for at nå til England. Gang på gang, når man får lejlighed til at tale personligt med ufo-forskere fra andre lande, viser det sig, at man overalt har de samme problemer. Derfor må det være klart, at man absolut bør fortsætte disse dialoger på tværs af landegrænserne.

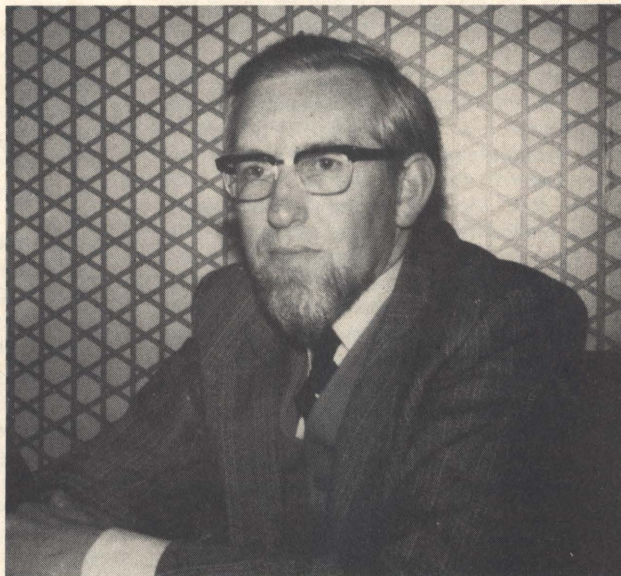
Jeg ser frem til begivenhederne i oktober, hvor det forhåbentlig vil være muligt at fortsætte dialogen imellem BUFORA og SUFOL, og hvor der ydermere vil kunne ske en fortsættelse af det internationale samarbejde i den »Provisoriske Internationale Komité«.

Per Andersen

Peter Hill, BUFORA

Peter A. Hill

Portræt af en engelsk ufolog

Det er ikke særligt almindeligt her i UFO-NYT at bringe person-beskrivelser af de forskellige, i ufo-kredse kendte personer. Grunden til dette er naturligvis, at det i første række er ufoerne og ikke ufologerne, vi ønsker at bringe oplysninger om.

Imidlertid kan det være både spændende og lærerigt at dykke om bag ufo-forskningen og kikke på de personer, der i høj grad har indflydelse på ufo-forskningen og ufo-sagens udvikling i disse år. Vi vil i det følgende give en kort beskrivelse af en af de personer, der spiller en central rolle i engelsk ufo-forskning. Det er Peter A. Hill fra den engelske ufo-organisation BUFORA (British UFO Research Association).

Baggrunden for at fortælle vore læsere om

netop denne ufolog er, at der om et stykke tid vil blive mulighed for SUFOIs medlemmer for personligt at møde Peter A. Hill.

Peter Hill blev født i London i april 1928. I 1947 — det år, hvor UFO-fænomenet for alvor begyndte at blive behandlet i pressen — blev han som 19-årig interesseret i disse fænomener. Han har igennem tiden været — og er stadig — medlem af forskellige engelske ufo-organisationer. F. eks. »Surrey Investigation Group on Aerial Phenomena« og »Wessex Association for the Study of Unexplained Phenomena«, som han for øvrigt selv var med til at starte som formand. Tættest knyttet er han dog til BUFORA, hvor han leder deres afdeling i Edinburgh.

Peter Hill's civile arbejde er inden for det

nationale engelske sundheds-væsen, hvor han bl.a. beskæftiger sig med informations-arbejde. Han er medlem af forskellige engelske selskaber, som f.eks. »The Association of Health Care Information & Medical Records Officers«, »The Institute of Management Services«, »The Royal Statistical Society« og »The British Computer Society«. Heraf fremgår det, at Peter Hill interesserer sig meget for områder som statistik, databehandling og EDB, og det er også inden for disse områder at hans interesse med hensyn til ufoer befinder sig.

Inden for BUFORA arbejder Peter Hill bl.a. med statistikker over engelske ufo-observationer. Han varetager BUFORA's manuelle kantkort-system med oplysninger om ufo-observationer, som dog er ved at blive afløst af et elektronisk databehandlingssystem. Endvidere interesserer han sig i det hele taget for den videnskabelige metode i ufo-forskningen. Det var derfor naturligt, at det blev ham, der ledede den internationale arbejdsgruppe, der blev etableret under den internationale kongres i London i august sidste år. Under denne kongres var han også initiativtager til at starte den »Provisoriske Internationale Komité for UFO-forskning«, og han vil sikkert også i lang tid fremover sætte sit saglige præg på denne internationale komité's arbejde.

Af artikler har Peter Hill bl.a. skrevet »UFO-forskning — En Videnskabelig Fremgangsmåde«, som vi bragte i UFO-NYT nummer 2, 1980. Peter Hill har holdt adskillige foredrag, bl.a. for astronomiske foreninger, og han har optrådt i både radio og på TV — deriblandt på BBC.

Som nævnt vil UFO-NYTs læsere få mulighed for at møde Peter Hill, idet han kommer til Danmark den 17.—19. oktober i år. Han skal bl.a. holde et foredrag med titlen »Mod nye horisonter i UFO-forskning« ved SUFOIs kongres i Lyngby Storcenter den 18. oktober.

Endvidere er der stor sandsynlighed for, at der vil blive afholdt et møde i den »Provisoriske Internationale Komité for UFO-forskning« i den nævnte weekend, hvor vi så håber at få repræsentanter for de syv deltagende lande til Danmark.

Per Andersen

SUFOIs EDB/ TEKNISKE FOND

Vi behøver din hjælp . . .

SUFOI's EDB/Tekniske Fond har nu snart eksisteret i to år. Igennem den forløbne tid har vi indsamlet næsten 3/4 af det beløb på kr. 20.000, som vi satte som mål fra starten. På denne baggrund må man konstatere, at oprettelsen af fondet var en god idé, og det herved skabte økonomiske fundament har i særdeleshed muliggjort en stabil udforskning af ufo-fænomenerne på det tekniske plan.

Men hermed er det ikke gjort. Vi vil fortsat have brug for økonomisk kapital til den tekniske forskning, og derfor er det vigtigt, at vi snarest når vores mål på kr. 20.000. I denne forbindelse vil jeg gerne opfordre alle til at støtte forskningen ved en indbetaling til fondet.

EDB/Teknisk Fond er nødvendig for at kunne fortsætte arbejdet i vores Forsknings-tekniske Afdeling (FOTA), og fondet er også nødvendigt for at kunne fortsætte den elektroniske databehandling af ufo- og ifo-rapporterne samt anden teknisk betonet forskning.

Men kun gennem en økonomisk støtte fra UFO-NYTs læsere vil dette være muligt!

Vil du hjælpe til med løsningen af ufo-fænomenerne?

Vil du hjælpe os med at nå vores mål på kr. 20.000?

Beløb bedes indbetalt på giro 9 11 77 25. Talonen bedes mærket »EDB/Teknisk Fond«.

Alle, der indbetaler et beløb til fondet, vil modtage et lille duplikat med titlen »Dansk UFO-forskning i firserne«.

Til fondet er indkommet

total pr. 15/7 80: kr. 14.769,80

Med venlig hilsen

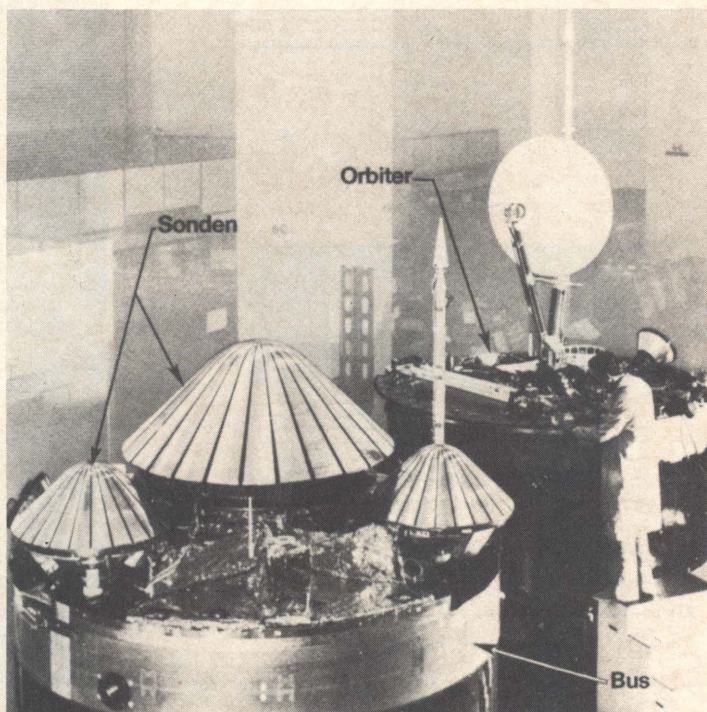
Per Andersen, Forskningsgruppen.

Venus – en HELVEDES-planet!

I UFO-NYT nr. 6/1978 fortalte vi om en række rumsonder, som skulle besøge planeten Venus i december det år. Der er efterhånden offentliggjort så mange resultater fra disse forsøg, at man kan få et ordentligt overblik. Og det er ikke just opmuntrende ting man får at høre, i hvert fald hvis man havde tænkt sig at besøge planeten, eller hvis man måske venter besøg derfra!

De to Pioneer-Venus rumskibe under monteringen. »Bussen» og de 4 sonder passerede ind i Venus' atmosfære. Orbiteren kredser stadig om planeten.

Kilde: NASA

Jordens tvilling

Venus er jo en »tvillingesøster« til Jorden, hvad angår størrelsen. Den er godt 18% lettere og 5% mindre i tværmål, så dens tyngdekraft ved overfladen er kun 90% af Jordens. Venus kredser 41 mill. km tættere på Solen, end Jorden gør, og forholdene ligner slet ikke dem, vi kender her på Jorden (endnu?).

De seks amerikanske Pioneer-Venus sonder, og de to russiske, Venera 11 og 12, nåede frem til planeten på forskellige tidspunkter i december måned 1978, og måleresultaterne bekræftede og uddybede i de fleste tilfælde tidligere målinger.

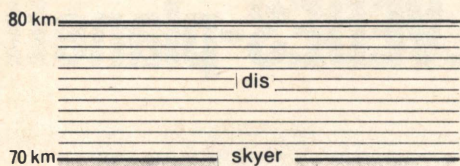
Atmosfære i lag

Som tegn. på side 142 viser, er der tre af-

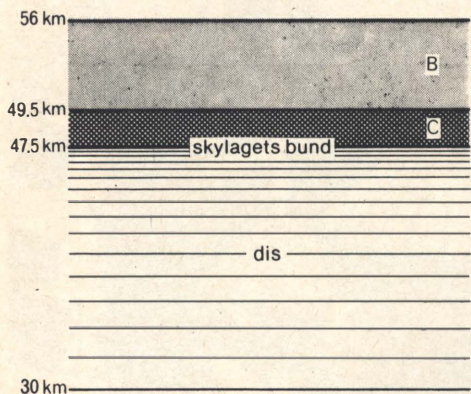
grænsede lag af skyer i Venusatmosfæren og dertil nogle lag, som nærmest kan betegnes som dis i forhold til de andre.

Det øverste lag dis starter godt nede i atmosfæren, ca. 80 km over overfladen. Laget er 10 km tykt, dog er det noget tykkere ved polerne, og det består af svovlsyrepartikler (meget små dråber, 1—2 mikrometer). I 70 km højde starter de egentlige skyer, omend kun den nederste del, C-laget på tegningen, har en tæthed, som fortjener at sammenlignes med skyer her på Jorden.

I A-laget er der svovlsyrepartikler og en temperatur på ca. 13°C. I B-laget er trykket omkring ½ atmosfære, temperaturen er ca. 20°C, og foruden svovlsyren findes der også her lidt større partikler af rent svovl. Det

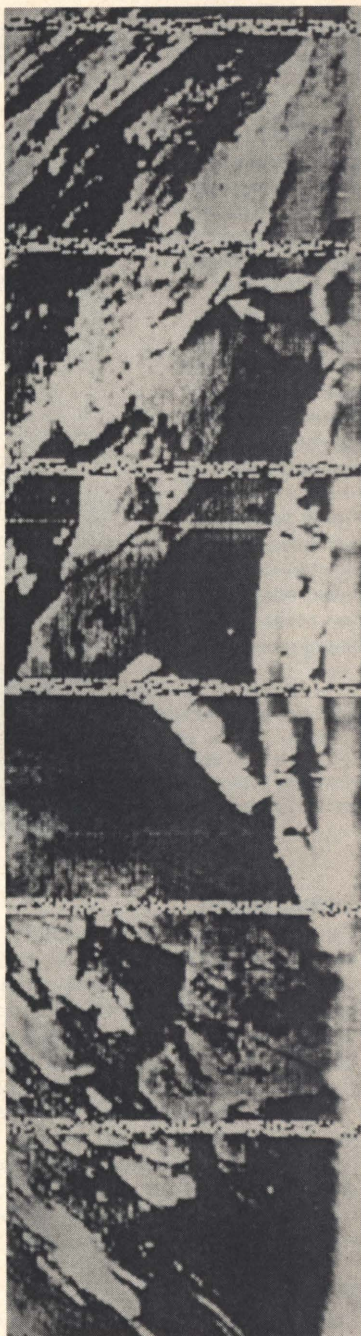
A

Lagdelingen i Venus' atmosfære.
Vi har lånt tegningen fra »Flight«.

Et af de første billeder fra Venus' overflade.

Kilde: APN →

tætte C-lag når ned til 47,5 km over overfladen. Her er temperaturen høj, omkring 202°C; der er svovlsyre, større dråber af flydende svovl og eventuelt noget saltsyre.

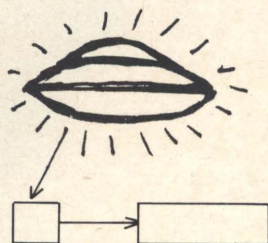
Herunder er der igen et svagt diset lag, ned til 30 km, og under den højde er atmosfæren helt klar, med en sigtbarhed på omkring 80 km. Temperaturen i denne højde er omkring 310°.

Overfladen i rødt lys

Ved Venus' overflade er trykket 91 atmosfærer, temperaturen imellem 447° og 453° (det sidste på dagsiden), og sigtbarheden er omkring 3 km. Denne ringe sigtbarhed findes, selv om luften som nævnt er klar, men på grund af det høje tryk brydes og afbøjes lyset meget kraftigt, og luften opsuger hur-

Nyudgivelse fra SUFOI

I rækken af nyudgivelser fra SUFOI følger nu rapporten ...

HANS VOIGT: UFO-DETEKTORER – generelt om indsamling af information

Hans Voigt, der er ingeniør, arbejder i SUFOI tæt sammen med den Forsknings-tekniske Afdeling, og en af hans hovedinteresser er brugen af ufo-detektorer i forbindelse med udforskningen af ufo-fænomenerne.

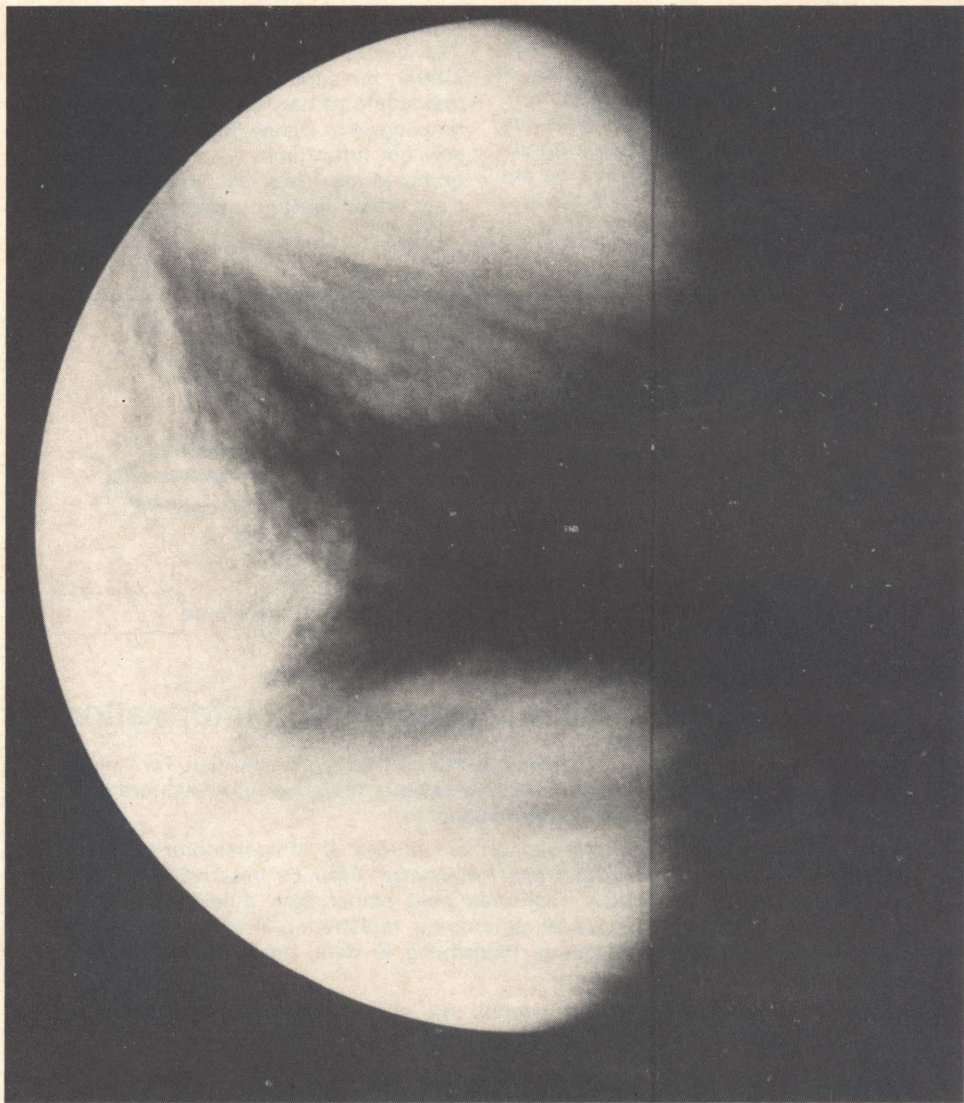
Han har her skrevet en generel rapport om brugen af ufo-detektorer og hvilke generelle problemer, der findes i den forbindelse. Efter en beskrivelse af, hvad en ufo-detektor er, fortsætter rapporten med emner som detektorfølsomhed, placering af detektor, analog/binær registrering, registrering af tidspunkter, delvis overvågning, konstant overvågning, indsamling af data, behandling af data og alarmering.

Rapporten giver et længe savnet overblik over arbejdet med ufo-detektorerne, og den er uundværlig for enhver med den mindste interesse i dette emne.

***Læs om det spændende arbejde med ufo-detektorerne ..
Bestil rapporten, mens du husker det!***

38 sider duplikeret - illustreret. Medlemspris kun kr. 15,00.

Rapporten bestilles lettest ved at indbetale beløbet + kr. 5,00 (ekspedition/porto), i alt kr. 20,00 til giro 9117725. SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. Skriv venligst »UFO-detektor rapport« på modtagerdelen.

Venus, med den karakteristiske Y-formede skyformation i skydækket. Billedet er taget fra Pioneer Venus Orbiter fra 48.000 kilometers afstand.

Kilde: NASA

Et blik ind i det sovjetiske kontrolcenter under landingsfasen for Venera 11. De to landere var ikke udstyrede med kameraer; i hvert fald er der ikke offentliggjort billeder fra de sidste to landinger.

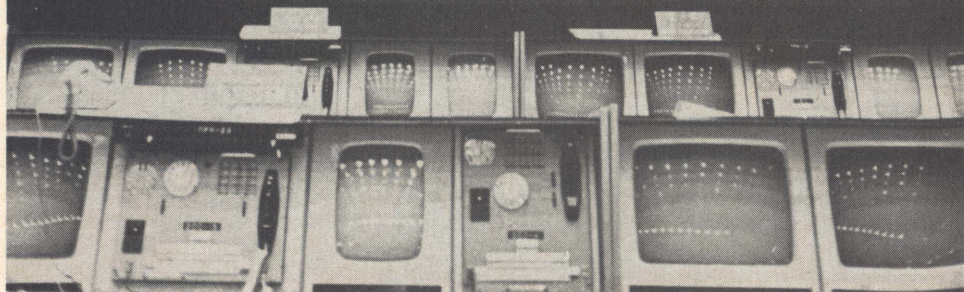
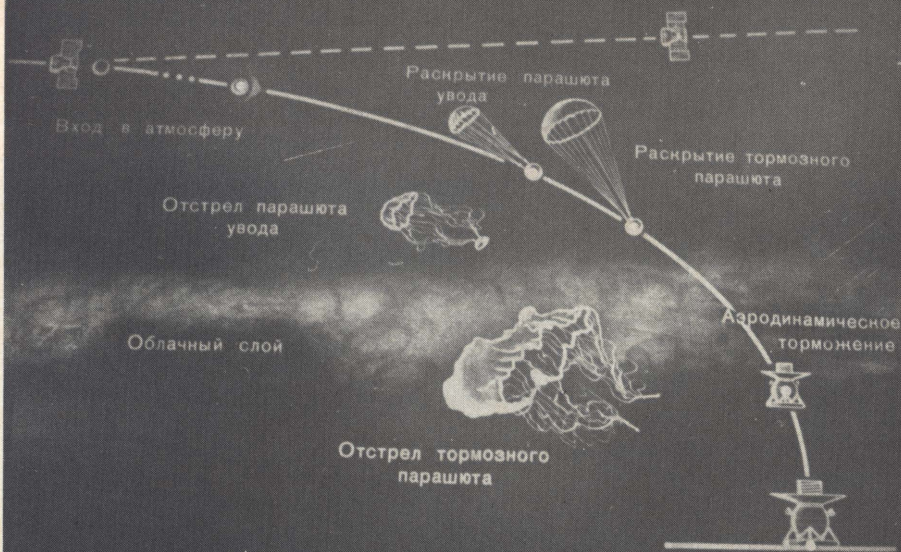
Tass-APN →

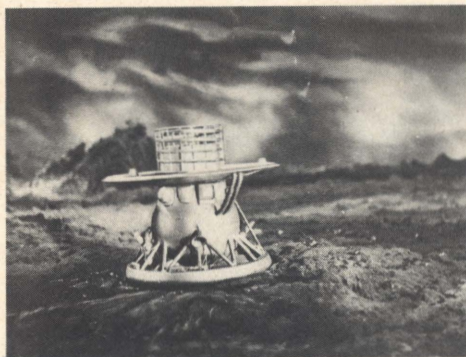
АППАРАТ
ПЕРЕ ДЕЙСТВИЯ

НАЧАЛО СЕАНСА 04 19 51
КОНЕЦ СЕАНСА 07 59 51
РАБОТАЕТ С/С ЕВТУСК

ФАКТИЧЕСКОЕ ВРЕМЯ
НА ПОВЕРХНОСТЬ П. 06 24

СПУСК В АТМОСФЕРЕ

De to russiske Venus-landere Venera 11 og 12 lignede meget de to foregående sonder. Her ses en model af Venera 9-sonden, som landede på Venus 22. oktober 1975. Tass-APN

tigt alt andet end rødt lys, så overfladen henligger i et dunkelrødt mørke. Solen ser man aldrig: den kan først ses over 60 km oppe i skyerne, og kun 2% af lyset når helt ned, så her er så mørkt som en vinterdag med tætte, tunge skyer på Jorden.

Overfladens detaljer ser mærkeligt forvrængede ud i den mørkerøde belysning. Det er igen trykket, som spiller ind. Var sigtbarheden større, ville man kunne se sig selv i nakken, hvis man kiggede skråt opad!

Støvet er her også. Den ene af de amerikanske sonder overlevede mod forventning faldet mod overfladen, og den kunne måle, at det tog støvet tre minutter at lægge sig efter nedslaget. Andre steder på overfladen er der sten af forskellige størrelser, som russiske sonder tidligere har vist. Russerne

Pioneer-Venus 1 kredser stadig om planeten og foretager blandt andet radarmålinger. Her er en tegning baseret på sådanne målinger. — Kontinentet er navngivet »Ishtar Terra« efter en assyrisk gudinde. Det er på størrelse med USA, og det højeste bjerg er over 11 km højt.

Kilde: NASA

har konstrueret deres landere til at overleve faldet, og de har sendt i flere timer fra overfladen, før de blev ætset op og knust af trykket.

Det bugter sig ...

I store træk er topografien, altså overfladerelieffet, som Jordens, med dale, sletter og bjerge (dog selvfølgelig uden spor af liv og vand) og uden den tætte dækning med kratere, som vi kender fra for eksempel Mars, Merkur og Månen. Der findes på den sydlige halvkugle en enorm sprække i overfladen, flere hundrede kilometer lang, 300 km bred og sine steder 6—7 km dyb — meget større end nogen geologisk struktur på Jorden: dalen kan sammenlignes med Marinerdalen på Mars. Disse store sprækker tyder geologerne som tegn på geologisk aktivitet af en art, som vi slet ikke kender her på Jorden. Skydækket kan man jo ikke se igennem, så vi kan ikke få fotografier af Venusoverfladen fra kredsløb, men ved hjælp af radar her fra Jorden og fra Pioneer-Venus 1 sonden, som stadig kredser om planeten, kan man altså alligevel få ret detaljerede oplysninger om overfladen.

En drivhusatmosfære

Venusatmosfærens sammensætning er en af de ting, de forskellige rumsonder ikke har givet særligt overensstemmende målinger af. En af årsagerne er det ret store indhold af gassen Argon. Denne luftart kan forstyrre målingerne af luftsammensætningen, så man har ikke rigtig turdet stole på tidligere analyser. De russiske Venerasonder medførte udstyr, som specielt tager højde for Argons forstyrrende virkning, så nu er man mere sikker: især fordi de amerikanske målinger

bekræfter de russiske. Som man ser af tabel I, er der meget store forskelle imellem sammensætningen i de kendte planetatmosfærer.

I denne atmosfæresammensætning på Venus skal man finde årsagen til den høje temperatur ved overfladen. Solstrålingen kan forholdsvis let nå ned til overfladen, selv om kun 2% altså når helt ned, men der er grænser for, hvor meget af denne stråling klipperne på overfladen kan opsuge. De stråler solenergien ud igen. Med denne genudstråling sker ved en større bølgelængde, som gør, at energien ikke kan slippe op igennem skylaget og ud i rummet igen. Energien er fanget i en fælde, som af glasset i et drivhus. »Glasset« udgøres her blot af den store mængde kuldioxid, vanddampen og i nogen grad svovlet. Når energien ikke kan slippe ud, stiger temperaturen kraftigt, til der opnås en balance, og denne effekt kaldes »drivhuseffekten«. Grunden til det lille »endnu« i starten af artiklen er, at klimaspecialister nu længe har advaret om de store mængder kuldioxid og svovl, vi sender ud i Jordens atmosfære ved forbrændingen af olieprodukter og kul. Det fører til en lignende drivhuseffekt her på Jorden, og nogle mener endda, at vi allerede har overskredet strengen — at forureningen er så stærk, at processen er løbet løbsk og ikke står til at standse!

Torden og lynild

Russiske forskere rapporterede om elektriske udladninger i atmosfæren, lyn, og Pioneer-Venus Orbiteren har bekræftet dette. I små områder på planeten lynes det op til 25 gange i sekundet. Til sammenligning kan nævnes, at det på *hele* jordkloden lynes ca.

Tabel I. Atmosfæresammensætning for Jorden og dens naboplaneter.

	Mars	Jorden	Venus
Kvælstof	ca. 2%	78%	1—3%
Ilt	ca. 0,3%	21%	60 ppm
Kuldioxid (kultveilte)	95%	0,05%	97%
Argon	1,5%	1%	20—200 ppm
Vanddamp	yderst lidt	0,01—3,0%	0,1—0,4%

1 ppm er en milliontedel.

Tabel II. Forhold som har betydning for klima og vejr.

	Mars	Jorden	Venus	Jupiter
Diameter (km)	6787	12756	12104	141700
Tyngdekraft (i forh. til Jorden)	0,38	1,0	0,90	2,64
Døgnlængde	24½ t.	24 t.	117 d.	10 t.
Årstider	ja	ja	nej	nej
Overflade	ujævn	jævn	jævn	ingen
	tør	have	tør	—
Atmosfæretryk v. overfl.	lavt	middel	højt	—
Magnetfelt	ringe	middel	ringe	stærkt
Overfladetemperatur	lav	middel	høj	—

100 gange pr. sekund; det er blandt andet det, vi hører som støj i radioen.

Under nedstigningen igennem atmosfæren kunne man observere en eller anden form for gløden fra 13 km's højde og ned efter, fra de amerikanske sonder. Endnu er man ikke klar over, om dette skyldes »kemisk ild«, altså kraftige kemiske processer, som udsender lys, eller om det registrerede skyldes opvarmning af rumsonderne.

Til hvad nytte?

Undersøgelserne af forholdene på vore nabo-planeter i solsystemet giver os viden om mange interessante ting. Det store Argon-indhold, som man målte i atmosfæren på Venus, har for eksempel bevirket, at man har måttet revidere de hidtidige teorier om solsystemets dannelse en del. Man troede førhen, at Argon blev sjældnere, jo tættere man kom på Solen, men det er lige modsat, og

det betyder, at man skal finde helt andre mekanismer for planeternes dannelse.

De atmosfæriske og klimatiske forhold på planeterne har især interesse for meteorologer og klimatologer, for man kan sammenligne vejr og klima for de enkelte planeter, og på den måde kan man lære at skelne fra hinanden de forhold, som er bestemmende for vort eget klima her på Jorden. Som man kan se af tabel II har for eksempel Jorden og Mars samme døgnlængde, men forskelligt tryk, mens Venus og Jorden har både forskellig døgnlængde og tryk. Tabellen opregner nogle af de forhold, som er bestemmende for klimaet på en planet.

Man kan sige, at planeterne er »laboratorier«, hvor man kan »afprøve«, hvordan ændrede betingelser indvirker på vejret — havde man kun Jorden, ville det være meget svært at skelne de enkelte betingelsers virkning fra hinanden.

OJK.

Ny amerikansk fond for UFO-forskning

I USA er der i 1979 blevet oprettet et fond til støtte for UFO-forskningen. Initiativet til dette fond kommer fra 10 kendte amerikanske og engelske videnskabsmænd, ingeniører og redaktører. Blandt disse finder man bl.a. Eugenie Clark (professor i zoologi ved »University of Maryland«), Richard Haines

(psykolog ansat ved NASA), Richard C. Hendry (professor i fysik ved »John Hopkins University«) og Lou Purnell (ansat ved »Smithsonian Institution Air and Space Museum« i Washington).

Fondet har til formål at yde økonomisk støtte til forsknings-projekter, der vil øge den videnskabelige viden — og den offentlige interesse for — UFO-fænomenerne.

Modtaget informations-materiale/PA

Isklumper igen

SAG: Nedfald af isklump ved Brabrand onsdag den 4. juni 1980.

EMNE: Beskrivelse af sagsforløb.

TIL: SUFOIs Rapportcentral, berørte parter.

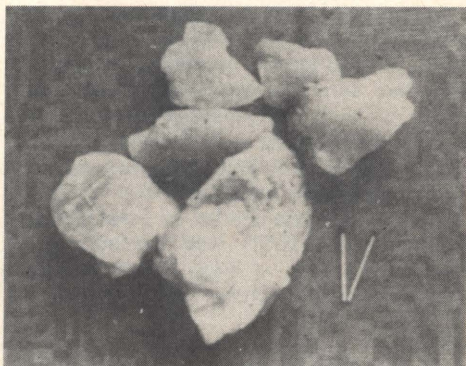
Alarmcentralen kom ind i sagsforløbet igen - en opringning fra en journalist ved Aarhus Stiftstidende om formiddagen den 4/6. Efter en kort orientering om nedfaldet bad hun om hjælp til det videre forløb, og jeg tilbød at undersøge flytrafikken, samt at få de tiloversblevne isklumper analyseret.

Jeg kontaktede omgående finderne for at sikre, at isklumperne stadig blev opbevarede i fryser, og lovede at hente dem senere på dagen til analyse.

Faldet skete den 4/6 imellem klokken 08.40 og 08.50 (tidspunktet ligger imellem disse tider), og det blev observeret af finderne, fru AS, Brabrand, fra indkørslen ved bopælen (parcelhus i villakvarter). Ifølge samtale med AS faldt klumpen fra omkring ØNØ i en stejl bane (over 45° fra vandret). Den blev set højt på himlen som en hvid stribe, eller et lyst glimt, som passerede ned bag villaens tag (ved gavlen). Før observationen hørte AS en stærk susen, som af svanevinger. Dernæst så hun op, og hørte et højt bump eller brag. Hun troede, det var en død svane, som faldt ned i haven. Få sekunder efter faldet fandt hun en dyngke knus is på græsplænen ved en stensat havegrill. Dyngen var 10—20 cm høj og halvkugleformet, og i en afstand af flere meter lå spredt større og mindre isstykker. Totalmassen ansloges til som en fodbold. Få minutter efter faldet kom AS' mand, SS, til stede.

Nogle af de største klumper blev samlet op i en plasticbærepose og blev lagt i dybfryseren, og SS ringede til Århus Stiftstidende, hvor han arbejder som litograf. Herfra sendtes en fotograf ud til stedet, og stumper og den nu næsten bortsmeltede isdyng blev fotograferet.

Isstumperne lå spredt i vifteform tilbage imod faldretningen, måske fordi grillstenene spærrede for faldet. Der var ikke spor af is på stenene. Da jeg besøgte familien S

Her ses de nedfaldne isklumper sammenlignet med et par tændstikker.

(FOTO: Jens-Kristian Søgaard)

onsdag eftermiddag sås tydeligt et fugtigt, bart mærke på den hårde græsplæne, hvor græsset var helt væk: ikke slået ned eller presset til side. Familiens to hunde havde overhovedet ikke taget notits af stedet. Tilbage i pletten lå enkelte trådede, fedtede lysebrune rester som stammede fra klumpen. Da familien var interesseret i »at slippe af med det hele« tog jeg både isklumper og et par skovlfulde jord fra nedslagsstedet med mig. Jorden var vædet ca. 10 cm ned.

Jord og rester blev bragt til Jydsk Teknologisk Institut, hvor en medarbejder havde lovet at ville foretage en undersøgelse imod betaling til Institutet. SS ledsagede mig her til. Man lovede at begynde en analyse fredag den 6. (p.g.a. helligdag).

Inden besøget havde jeg talt med den vagthavende meteorolog ved Vejrtejensen på Flyvestation Tirstrup. Han oplyste, at der ikke var nogen mulighed for et naturligt meteorologisk fænomen, efter beskrivelsen. Ej heller var der mulighed for dannelse af is

fra kondensvand på overfladen af et fly. Negative temperaturer begyndte i 10.500 ft, og luftfugtigheden i denne højde var meget lav, 50—70%. Der var om morgenen meget ringe skydække. Det blev oplyst, at vejrforhold som kunne føre til isdannelse på fly først fandtes SØ for Berlin, og over Østrig. Senere fik jeg oplysning om et område med kold luft og skyer over Skotland (fra vejrtjenesten i Kastrup). Vinden i den nævnte højde og opefter var nordlig, 40—50 kt, så man kan formode, at klumpen kan være blæst et stykke med vinden inden nedslaget. Max. afstand anslås af IJ til omkring 50 km, meget afhængigt af isklumpens facon.

Kirstinesminde flyveplads nord for Århus oplyste, at der var startet to maskiner omkring kl. 08.33 (DST) mod Kalundborg og Skovlunde. Ingen af disse kan have været årsag til isfald, pga. ringe flyvehøjde og man-

gel på medbragt vand under nogen form, iflg. flyvepladsledelsen.

Overflyvelederen ved Kastrup lufthavn, fandt det meget mærkeligt, at noget sådant kunne forekomme under de daværende vejrforhold. I øvrigt havde man ikke fra flyveledelsens side tid til at finde frem til, hvilke trafikfly som havde passeret Århus på det pågældende tidspunkt.

FTK, Flyvetaktisk Kommando, fandt i løbet af torsdag frem til, hvilken flytrafik der havde været på stedet. Det havde drejet sig om en C-47 Dakota, som startede fra Karup og fløj i 5000 ft. (hvilket udelukker isdannelse), en C-130 Hercules fra Karup, (start 08.28) som steg til 15.000 ft., og en SAS DC-10 fra Chicago, flyvning SK 948, som passerede luftfyret Ramme ved Lemvig 08.31 dst. og SAMO ved Samsø kl. 08.43. FTK regnede det for mest sandsynligt, at isen stammede fra dette sidste fly.

Steen Solberg viser stedet i haven i Brand, hvor isklumpen faldt ned.

Torsdag formiddag modtog jeg besked fra Teknologisk Institut, at der var fundet store mængder urinstof i den smeltede is, og at der »i øvrigt var tegn på, at det drejede sig om frosset toiletaffald«. Jeg bad ikke om yderligere uddybning! Tekn. I. og jeg blev enige om ikke at ofre mere på analysen, på det foreliggende grundlag, men at gemme de resterende isklumper endnu en uge for en sikkerheds skyld. Tekn. I. fremsender en skrivelse om analysen til mig og til Århus Stiftstidende, som betaler analysen, efter aftale med avisens Sekretariat.

Freitag formiddag kontaktede jeg SAS i København, hvor jeg talte med en tekniker. Han var meget venlig og meget bekymret over sagen, og han oplyste, at der var en mulighed for, at der kunne sive toiletaffald fra et DC-10 fly, og at det var sket før. For at det kunne ske, skulle der dog ske flere fejl. Mindst et af toiletterne skulle være utæt, så der kunne sive luft ned i lagertanken: servicepersonalet, som tømmer tanken ved en ventil på flyets underside, skulle »glemme« at sætte en sikringsprop i aftapningsventilen, og en muffe over ventilen skulle være utæt. Det var dog som nævnt ikke umuligt, at noget sådant kunne ske. Senere på dagen ringede teknikeren tilbage til mig, og oplyste, at der ikke var noteret nogle af de på-

gældende fejl i flyets, OY-KDA, logbog, og at de ikke fandtes ved en undersøgelse af flyet. Man manglede dog at udspørge servicepersonalet i Chicago — dette kunne først gøres mandag den 9.

Fredag eftermiddag havde jeg en længere samtale med Birger Teckemeyer, BT i Ribe, som oplyste, at Ritzau havde udsendt et telegram om sagen, hvor der blandt andet blev nævnt, at isen var smidt ud fra et fly i 10 km højde. Jeg har ikke set telegrammet, og Ritzau har ikke talt med mig eller de to journalister ved Aarhus Stiftstidende!

Samtalen blev til en bagside i BT lørdag den 7. juni. Heri frasiger SAS og FTK sig ansvaret.

Fredag talte jeg med FTK for at få opklaret, om et C-130 fly kunne være årsagen. Min kontakt var ikke til stede, og kunne først besvare spørgsmålet mandag.

Mandag den 9. oplyser en major fra Flyvetaktisk Kommando, at det efter hans bedste overbevisning er almindeligt, at toiletaffald udledes fra militærets fly, når de befinder sig i stor højde. En sådan udledning skulle være ganske uskadelig, da affaldet forstøves på vejen ned. Om en sådan udledning er mulig fra et C-130 fly kunne han ikke oplyse.

Dagen efter gives der besked fra SAS. Hr. J. C. fra SAS Maintenance Engineering i Københavns lufthavn oplyser, at lufthavnens tekniske personale på forespørgsel har oplyst, at der i løbet af den foregående uge forekom et DC-10 fly, hvor sikkerhedsproppen i toilettankudtaget manglede, og der var også et fly, hvor lemmen over udtaget fandtes delvis åben, men man kunne ikke huske, om det drejede sig om det samme fly. JC oplyste, at man rutinemæssigt tilsætter indholdet i toilettankene på SAS' fly en blå eller grøn farve indeholdende et antiseptisk stof, på grund af recirkulering af vandet. Farvestoffet tilsættes fra tanke i flyet, og han regner det ikke for sandsynligt, at der skulle kunne forekomme tilfælde, hvor farven ikke er tilsat.

Det er næppe sandsynligt, at et kraftigt farvestof skulle kunne fryses ud af tankindholdet, selv hvis afløbet har været utæt i SAS-flyet, og der var absolut ingen tegn på farvning af isklumperne, bortset fra den »naturlige«. Der er ikke taget skridt til at få undersøgt materialet yderligere.

På grundlag af ovenstående må man for søgsvis konkludere, at den faldne isklump stammer fra forsvarets C-130 fly.

Sagen afsluttet 23/6 1980.

OJK.

Nyt om isnedfald ved Hobro i 1979

af Torben Birkeholm

I UFO-NYT nr. 6/79, side 233—236 omtales et tilfælde fra den 18/8 1979, hvor en isklump på ca. to kilo nær havde ramt en mor og hendes søn i Redsø ved Hobro. SUFOI undersøgte sagen nærmere — bl.a. blev isklumpen analyseret — og til trods for at vidnerne til nedfaldet ikke observerede noget fly, var den mest sandsynlige forklaring, at et højtgående fly havde tabt isklumpen under overflyvning.

Efter omtalen i UFO-NYT har SUFOI bedt Luftfartsdirektoratet iværksætte en undersøgelse for at finde frem til et fly, der kunne have forårsaget dannelsen af en isklump,

og som havde passeret området på det pågældende tidspunkt.

I et brev af den 13. februar 1980 meddelte direktoratet ved A. Stenver resultatet af de

Isklumpen fra Redsø ved Hobro.

Nedfaldet af isklumper dengang affødte også en del skrivelser i aviserne.

udførte undersøgelser, der bl.a. omfattede kontakt med forsvarskommandoen. Man fastslår, at der den pågældende dag ikke har været de rette meteorologiske betingelser for isdannelse i det omhandlede omfang indenfor dansk område. Videre hedder det i brevet:

»... Hidrører isklumpen fra et luftfartøj, må dette derfor forinden passage have gennemfløjet fremmed område, hvor isdannelse har været mulig.

Flyveledelsen i København har identificeret to luftfartøjer, som kan have passeret området ved Hobro på det pågældende tidspunkt, men det ene kan udelukkes, fordi det ikke har gennemfløjet noget område af den ovenfor nævnte karakter.

Det luftfartøj, som kan komme i betragtning, er af typen DC 8, tilhørende Icelandair, der udførte flyvningen FI 264. Dette luftfartøj har under stigning fra Reykjavik passeret en moderat aktiv frontzone (okklusion), hvori isdannelse har været mulig.

Ved Norges vestkyst har flyet passeret en svag varmfront, hvori isdannelse ikke har kunnet udelukkes, men dog næppe kan have været betydelig, henset flyets højde ved passage af fronten.

Det kan herefter ikke udelukkes, at vedkommende isklump kan hidrøre fra nævnte luftfartøj...«

I brevet omtales ikke muligheden af isdannelse i forbindelse med en læk ved en af flyets vandtanke eller lignende. Et sådant uheld er ikke helt usædvanligt (se artiklen i UFO-NYT nr. 6/79 og omtalen af tilfældet ved Brabrand i dette nummer!) og slet ikke ufarligt, helt bortset fra faren ved »bombardement« af sagesløse mennesker på jorden!). Bl.a. har piloter og teknisk personale oplyst overfor SUFOI, at Sterling Airways har været ude for et regulært motorhavari, forårsaget af en løsriven isklump, der netop var dannet i forbindelse med en læk ved en af flyets vandtanke.

Teorien om isdannelse ved passage af en okklusion forekommer ikke SUFOI sandsynlig i dette tilfælde. Flyenes moderne afisningsanlæg forhindrer isannelser af den

Isklump faldt ned fra himlen

AF
ESBEN HOLLERUP
En stor isklump er
til den helt
hos

sandsynligt
at ned fra

HOLLERUP
idt ikke blot en, men
or ved Redsø lørde
det oplevede
sandsynligt

...vild den omfalte isk
faldt, revler og dør på
de er almindelige, på
størrelse med en klynne, på
siger Rye Nielsen.

UFO kredse vil
undersøge fenomenet
Møet tyder imidlertid på,
at isklumperne alligevel

at, at isklump
maskine

Isklump var
postevan

aktuelle størrelsesorden på f. eks. vingefor-kanter, og en isklump på omkring to kilo, og isdannelsens dermed følgende generelle omfang, ville helt enkelt have forårsaget et havari. En læk ved vandtanken i et højt-gående fly, og den deraf følgende isdannelse, synes at være en mere rimelig forklaring, og vi bad derfor Luftfartsdirektoratet kommentere dette.

I svaret, af den 14. april 1980, oplyser direktoratet følgende:

»... Det er rigtigt, at is af en størrelsesorden der her er tale om, vil udgøre en alvorlig risiko for det pågældende fly. Men det er lidet sandsynligt, at et moderne trafikfly, som er certificeret til at flyve under isforhold, kan opsamle is i det omhandlede omfang. Såfremt isklumpen stammer fra et højtstående trafikfly, er det overvejende sandsynligt, at isdannelsen har fundet sted ved en defekt spildtank. En sådan defekt vil af flymekanikere blive opdaget straks efter

landingen, og der vil utvivlsomt omgående blive gjort alt for at rette fejlen, før flyet starter igen, allerede af den grund, at besætningen er klar over den risiko, der er forbundet med løsrevne isklumper — en risiko, der tydeligt blev illustreret ved et motorhavari i 1972, hvor løsreven is fra et defekt spildvandsdræn splintrede en motor på et fly tilhørende Sterling Airways...«

Med denne bekræftelse må det anses for sandsynliggjort, at isklumpen stammer fra et fly, der har overfløjet området. Og selvom ikke alle detaljer er forklaret, betragter SUFOI hermed sagen som afsluttet.

Torben Birkeholm

1) I lov om luftfart, lovbekendtgørelse nr. 381 af 10. juni 1969, pålægges ejeren, eller den, for hvis regning luftfartøjet benyttes, pligt til at erstatte skade på personer eller ting udenfor fartøjet. Disse bestemmelser er dermed også gældende ved isnedfald.

BREVE fra læserne

Foranlediget af billedet side 124 i UFO-NYT nr. 3, 1980, tillader jeg mig hermed at ulejlig Dem...

Mit spørgsmål er kort og godt: kan et sådant luftskib have overfløjet Midtsjælland 1. nov. 1973?

November 1973 indsendte jeg til SUFOI rapport om et objekt, som min mand og jeg begge havde set (vi befandt os 6—7 km fra hinanden). Façon som dette luftskib med den mørke stribe, men derudover kun en hvid mat overflade uden andre detaljer end ringen, heller ikke den mørke underdel — men afstanden var også, så den tilsyneladende størrelse var som »en fladtrykt fuldmåne«. Det var ikke en røgring, havde skarpt afgrænsede konturer. Set 3—4 min. ca. kl. 16.15, solskin, klart vejr med spredte skyer. Men som sagt: rapport er indsendt og jeg modtog kort (fra rapp. centr.) som meddelte

mig, at objektet *foreløbig* var klassificeret som UFO. Måske kan det nu identificeres?

Med venlig hilsen og tak for et evt. svar!

Else Jensen, Glumsø

Red. svar:

Desværre, nej! Det er ganske vist langtfra første gang, vi i SUFOI er stødt på meddelelser om, at der nu skal bygges kæmpe-mæssige luftskibe — fortrinsvis til gods-transport mellem kontinenterne. Det har vi hørt om i mange år, i hvert fald de sidste 20; men planerne må have været ret luftige (undskyld!), for hidtil er de ikke blevet realiseret. Heller ikke denne sidste er vist nået ud over tegnebordet: så jeg tror godt, vi tør sige, at det ikke har været dette »Skyship«, De så dengang i 1973. Vi må nok stadig klassificere det som uidentificeret.

IOKJ.

Mere om Semitjov-bogen

»De ufattelige UFOer«, som vi omtalte i UFO-NYT nr. 1, 1980, side 39, har med god grund givet anledning til debat, og vi synes at den fortjener at få også disse indlæg med på vejen:

De startede med Aalborg Stiftstidendes anmeldelse 2. dec. 1979:

Hvis du tror på UFOer kan du lige så godt tro på julemanden

Omkring 500 ukendte flyvende genstande, der i 1946 blev set over Danmark, Sverige, Finland og Norge var ikke UFOer, som mange hævdede, men formentlig sovjetiske forsøgsraketter opsendt fra Peenemünde, oplyser den svenske forfatter og populærvidenskabelige journalist Eugen Semitjov.

Øjenvidnerne til de uidentificerede flyvende objekter beskrev genstandene som cigarformede og orangefarvede. De fleste så en flamme efter »cigarerne«.

— Anden Verdenskrig var afsluttet året før. Den tyske raketbase ved Peenemünde på Østersøkysten var faldet i russernes hænder. Det var nærliggende at antage, at russerne havde videreudviklet tyske våben, som de nu afprøvede, skriver Eugen Semitjov i bogen »De ufattelige UFOer«, som Borgens Forlag udsender.

Bogen adskiller sig fra mange af tidens mange andre bøger om »flyvende tallerkener« ved at aflive myterne.

Det skarpe angreb på UFOlogernes tro på rumskibe fra fremmede planeter fremføres af den amerikanske rumforsker Carl Sagan, der i et interview med Eugen Semitjov bruger julemanden som argument.

Hvis julemanden skulle bruge et enkelt sekund i hvert enkelt hjem, han besøger juleaften, så vil det — selvom han måske er usædvanlig hurtig og effektiv — betyde, at det ville tage ham tre år bare at stille julesækken inden for døren i bare 100 mill. hjem. Og så har man endda ikke regnet med den tid, det tager ham at køre fra hjem til hjem. Men selv om slæden blev trukket af rener så hurtigt som lyset, og rejsetiden altså

blev lig nul, ville det alligevel kræve tre fulde år — og ikke blot et par timer juleaften.

Det samme argument kan bruges mod UFO-logernes påstand om, at Jorden besøges af hundredvis af »flyvende tallerkener« hvert år, mener forfatteren.

Heroverfor tog SUFOIs mand i Aalborg, Torben Birkeholm, naturligvis til genmæle:

UFOer skal man ikke tro på — de findes

Aalborgs UFO-mand, Torben Birkeholm, var meget lidt tilfreds med Ritzaus Bureaus anmeldelse af Eugen Semitjovs bog »De ufattelige UFOer« (Stiftstidendes bagside 2. dec.). Her bringer han sit synspunkt på UFOer, som pr. definition er virkelige, nemlig uidentificerede flyvende objekter. Og som man derfor skal tro på.

Hvad disse objekter så er for nogle, tjah, det er en anden sag.

Jeg vil vove den påstand, at de fleste mennesker på et eller andet tidspunkt har set noget på himlen, som de ikke kunne forklare (identificere), skriver Birkeholm. Det kan være, at det senere har vist sig at være et fly eller et sjældent naturfænomen, men *inden* dette blev fastslået, var der dog tale om et uidentificeret objekt, et UFO!

Læser man selve artiklen, opdager man, at den i øvrigt unavngivne anmelder har hæftet sig ved amerikaneren Carl Sagens udtalelser. Sagan har, ifølge anmelderen, rettet et skarpt angreb på »UFOlogernes tro på rumskibe fra fremmede planeter«.

Forholdet er det, at seriøst arbejdende UFOloger verden over har indsamlet tusinder af beretninger om ukendte flyvende genstande, som det *ikke* er lykkedes at forklare,

trods nøje undersøgelser, foretaget af kompetente forskere.

Ved at gennemgå disse beretninger har nogle fremsat den teori, at fænomenerne i *nogle tilfælde* kan forklares som besøg af rumskibe fra en fremmed civilisation.

Denne *hypotese* er jo kun én af flere, men Carl Sagan angriber den ud fra den antagelse, at UFOlogerne mener at *alle* UFO-rapporter drejer sig om besøg fra rummet.

Det er jo *ikke* rigtigt, at enhver UFO-rapport beretter om et landet rumskib fra en fremmed civilisation.

En UFO-rapport er først og fremmest en rapport om et uidentificeret flyvende objekt. Ved et møjsommeligt forskningsarbejde sorterer seriøse UFOloger mere end 80% af de indsamlede beretninger fra, som værende observationer af naturfænomener, fly, balloner, satellitter m.m.

Tilbage bliver ca. 20% virkelig uforklarlige observationer, og det er disse, der udgør UFO-rapporterne, hvoraf beretninger om regulære »landinger« udgør et fåtal.

Det er selvfølgelig sådanne beretninger af sensationel art, man oftest stifter bekendtskab med via pressen (se f. eks. Stiftstidendes omtale den 4/12 af en ung franskmænd, der skulle have været bortført af et UFO i otte dage). Men kun grundige videnskabelige undersøgelser, der frasorterer fejlfortolkninger af kendte fænomener og bevidste svindele, kan afgøre om en del af UFO-rapporterne — de såkaldte nærobervationer — støtter rumskibshypotesen eller måske kan forklares som udtryk for hidtil ukendte »naturfænomener«.

Eugen Semitjovs bog »adskiller sig fra mange af tidens mange andre bøger om »flyvende tallerkener« ved at afvise myterne«, skriver Stiftstidendes anmelder. UFO-sagen er fyldt med myter, og jeg kan kun være glad, når det lykkes at komme nogen af dem tillivs, som det bl. a. sker visse steder i Semitjovs bog. Men når samme forfatter selv er med til at skabe en ny myte — denne gang med omvendt fortegn — og en avis bidrager til dens udbredelse ved at fortælle folk der tror på UFO'er, at de lige så godt kan tro på julemanden — ja, så kan det ikke undre at seriøs UFO-forskning har trange kår.

I Danmark drives UFO-forskning udelukkende af private, som foreningen SUFOI (Skandinavisk UFO Information), der indsamler UFO-rapporter og undersøger fænomenet på videnskabeligt grundlag, bl. a. ved hjælp af EDB.

Jeg vil anbefale folk, der interesserer sig for emnet, at læse Per Andersens bog »Tidsloven«, der omhandler en statistisk analyse af danske UFO-rapporter — den kan lånes på biblioteket. Samme sted kan man desuden se tidsskriftet UFO-NYT, der indgående beskriver videnskabelige undersøgelser — uden at indblande julemanden!

Aalborg Stiftstidende
16. dec. 1979.

Og i Jyske Tidende, Kolding Avis, for d. 3. jan. 80, påpeger Per Borgaard klart i en vel-skrevet anmeldelse, hvor uhæderligt Semitjov behandler UFO-stoffet:

En UFO-ulv i fåreklæder

Eugen Semitjov:
De ufattelige UFO'er.

Det tager fem år at komme over Øresund, hvis man er en bog. Så gammel er den russisk-svenske journalist Eugen Semitjovs »De otro-lige tefaten«. Dens titel er af ufattelige grunde blevet til »De ufattelige UFO'er. Utrolige er de, men næppe ufattelige.

Bogen er i reportagestil, nem at gå til — og intellektuelt uhæderlig som bare pokker.

Rabiate ufo-troende vil tro på UFO'er. Semitjov vil lige så stædigt ikke.

Det er en ærlig sag. Det uhæderlige er, at han foregiver objektivitet. Den uforberedte læser bliver dermed manipuleret til at dele forfatterens holdning.

Han lægger ud med at spore de flyvende tallerkener tilbage til tegneserien Jens Lyn, hvor der i 1934 optrådte nogle skiveformede »gyroskoptøjer«. Da privatflyveren Kenneth Arnold i 1947 så et eller andet i luften

ved Mount Rainier i USA, steg de 13 år gamle tegneserierbilleder op fra hans underbevidsthed og fik ham til at se rumskibe. Sådan fødtes de flyvende tallerkener, mener Semitjov.

Han har ikke undersøgt, om Arnold så tegneserien som 17-18-årig. »Han kan ikke have undgået at se den,« mener Semitjov.

Forfatteren går på kattepoter uden om de mere »solide« UFO-beretninger og hægter nu og da et beroligende »men måske har de drømt det hele« i halen på beretninger, som andre har undersøgt kritisk og sagt god for.

Især afsnittet om astronomen Clyde Tombaugh, der i 1934 opdagede solsystemets yderste planet, Pluto, er afslørende — for Semitjov. Tombaugh har to gange set UFO'er og konstaterer, at de ikke er indbildning. I øvrigt indlader han sig ikke på at gætte, hvad de er. Mulighederne svinger fra naturfænomener til fremmede rumskibe.

Semitjov tilføjer: — Tombaugh kunne have givet mig en sensation, men gav mig i stedet

sandheden. Det er dejligt at vide *og betydeligt mere beroligende*, end hvis han havde sagt, at han havde set en kæmpecigar suse henoversithus.

Det er en »Freud'sk fortællelse«, der i et glimt afslører Semitjovs grundholdning: Han er bange for, at der trods alt er noget om snakken om besøg af ukendte væsner.

Betegnende nok går Semitjov direkte fra den intellektuelt hæderlige astronom til nogle UFO-skrøner, der for længst er erkendt som skrøner.

Teknikken er effektiv: Den forsvarsløse læser vil lægge bogen fra sig med fornemmelsen af, at alle UFO-observatører enten tager fejl eller lyver.

Sådan skaber man en fordom: Giv din læser de oplysninger, der passer i dit kram, og forti eller neddæmp dem, som ikke gør det.

Semitjov gør det elegant, men vær på vagt mod den teknik — også på andre felter. Især politiske.

pe-bo—

Fransk visit

Når man ikke får så mange oplysninger, som man kunne ønske sig, må man jo prøve at gætte sig frem. Det følgende er et eksempel, hentet fra Smånytt om Romfart, udsendt af Norsk Astronautisk Forening.

Oplysning 1: Frankrig har fået tilbudt plads til en kosmonaut om bord i en kommende russisk opsendelse. Opsendelsen skal ske i 1982, og både mænd og kvinder kan komme i betragtning.

Oplysning 2: Kosmonaut Alexei Leonov fortalte på den Internationale Astronautiske Føderations møde i Dubrovnik i 1978, at Sovjet ikke for tiden havde kvindelige kosmonauter under træning.

Oplysning 3: På IAF kongressen i München i 1979 fortalte russerne, at en ny og større

rumstation som efterfølger til Saljut 6 er klar i 1981.

2: tyder på at Saljut 6 ikke er beregnet til kvinder (det er noget med en ventil!). Den har en levetid på ca. fem år, dvs. frem til 1982, så inden den tid må russerne sende en ny rumstation op, som har installationer til både mænd og kvinder, ifølge oplysning 1. Det betyder så, at Saljut 6 sandsynligvis vil blive bemanded igen, eventuelt med en ny langtidsmission på op til 9 måneders varighed. Det vil ske efter afprøvningen af den nye Sojus-T rumkapsel.

I øvrigt er det en pudsighed, at Frankrig nok bliver det første land med både astronauter og kosmonauter — Frankrig deltager jo også i ESA/NASA samarbejdet med Space-lab!

OJK.

RAPPORTER FRA NORGE

Nøtterøy

Høsten 1953

Herr Foss, som nå bor i Ramnes, forteller her en opplevelse han hadde høsten 1953, på reise fra Buerstad på Nøtterøy, hvor han da bodde, i bil sammen med en passasjer vi her kaller N.N.

De kom kjørende nordover langs veien ca. 2—300 meter fra Oserød gård, da Foss får se en lysende gjenstand komme fra stor høyde i nordlig retning og i stor fart dale ned mot et større jorde på deres venstre side. Været var klart og det var blitt mørkt. Gjenstanden var som to dype tallerkener lagt mot hverandre og den hadde et grønt skinnende lys som på en måte strålte ut av den. Størrelsen var vanskelig å bedømme, men den kunne godt ha vært større enn en bil, og var ikke gjennomsynlig.

Foss syntes at gjenstanden kom temmelig nærmot, så han gikk ut — for som han sa — »ordne litt på radiatorgardina«, men som selv sagt var for å få bekreftet at han ikke så syner. Hann gikk så inn i bilen igjen og N.N. spør hvorfor de stopper her. Foss svarer: Jeg måtte ordne litt på radiatorgardina, det er jo så kaldt ute«. — »Ja, du ser ikke det samme som jeg ser nede på der«, svarte N.N. og pekte i retning av objektet.

De hadde inntil da, ikke gitt til kjenne seg imellom hva de begge hadde sett, men var nå skjønt enige om at det måtte være en av »de flygende tallerkene« som det hadde vært så meget snakk om den gangen.

Objektet, som ikke helt hadde berørt bakken, begynte nå å fly i nordvestlig retning mot et høydedrag ved navn: Vadås. Foss og N.N. fortsatte turen videre, og de merket seg at gjenstanden stadig steg med kurs for Tønsberg.

De passerte Oserød gård og bebyggelsen på Roppestad, og gjenstanden var da langt ut til venstre inntil de nådde Bergan, da den igjen kom i stor hastighet imot dem, og over dem, som om den ville si farvel, og satte kursen ut over Oslofjorden.

Foss kan fortelle at det var ingen uhyggese følelse forbundet med hendelsen og ingen lyd kunne høres fra gjenstanden. N.N. hadde uttrykt ønske om at han godt kunne tenkt seg en tur opp med den tingesten. Men med den overlegne teknikk som her ble demonstrert fra den flygende gjenstanden, ville de ikke hatt store sjansen hvis den hadde vært fiendsinn.

Foss har hverken før eller siden hatt noen spesiell interesse for UFO-saken. De hadde diskutert frem og tilbake om de skulle gå til politiet eller til avisa med saken, men lot det være p.g.a. eventuelle konsekvenser. Det var jo ikke så stor åpenhet om disse tingene den gang som nå. — I følge fru Foss, så ble det nevnt i lokalavisa at ukjente objekter var sett på himmelen på det aktuelle tidspunkt.

Vitnet har ingen tilknytning til undertegnedes, og folk som kjenner vitnet kan fullt ut gå god for Foss' troverdighet.

Arne Foss/Øst.

Sørreisa

22. august 1979

»Jeg fikk se et sterkt lys da jeg var ute en tur ved 23.30-tiden ved hytten til K. Johnsen ved Reinvatnet. Gjenstanden kom fra syd og gikk i retning linkstasjonen på Lysheia. Trodde først det var et fly, men da det svingte rundt

Vil De eje et himmellegeme?

Vi har nogle få jernmeteoritter, »Henbury« og »Odessa« og de mærkværdige tekstitter: Indonesitter og Bedeasitter til salg. Henvendelse:

Stenbutikken, Borggade 3,
8000 Århus C, tlf. 06 - 19 04 22.

linkstasjonen, ble det sett to hvite lys bakfra. Lysene stod også i vannrett stilling da det svinget rundt. Da det kom rundt, ble det et sterkt lys igjen. Objektet kom da på skrå litt mot oss i syd-østlig retning og litt nedover. Da det passerte vannet, lyste det opp en halvannen meter bred stripe over hele vannet. Det forsvant ut av vårt synsfelt ca. 100 meter over vannet inn bak en bjerkeskog, og det var absolutt lydløst.» — Tusmørke og klart vær under observasjonen, som hadde en varighet av fire minutter.

Odd Gunnar RøedlØst.

Jevnaker

3. oktober 1979

»Jeg var på vei i bil i retning nord-Øst,« forteller adjunkt Abelgaard, »og var ved Jevnaker kirke, da jeg oppdaget den sterkt lysende gjenstanden som da fløy jevnt østover. Jeg stoppet bilen og det virket som om gjenstanden stoppet opp et kort øyeblikk før den

igjen satte farten opp og forsvant lydløst over åsen sør-vest for meg (innover Nordmarka i retning Øya/Tverrsjøen).

Periodevis virket det som om gjenstanden avgav rødlig lys i tillegg til det hvite. Retningen og tidspunktet stemte bra med en observasjon fra Bjonerøa samme kveld ca. to minutter tidligere — omtalt i Ringerikes Blad den 4.10.79.

Observasjonen fant sted klokken 09.22 til 09.24. Det var klart, mørkt og vindstille. Ingen måne.

*Odd Gunnar RøedlØst
Tegninger: Trond Pedersen.*

Herøysundet — Hordaland

26. okt. 1979

Nils S. Drangsvoll satt i sin bil og ventet på sin søster, da han oppdaget en »rar« stjerne over Onarheim på Tysnes. Han satt og kikket på den i ca. 45 minutter. Så kom det et fly inn over Stord i samme retning. Dermed satte »stjernen« opp en meget stor fart mot flyet. Plutselig forandret den kurs rett opp og deretter forsvant lyset. Han og hans søster stod da utenfor bilen og observerte. De kunne ikke høre noen lyd bortsett fra den de hørte fra flyet. Objektet blinket i gult og rødt (pulserende). Det var klarvær uten måne.

Rapportsentralen

Hullene i Sildsetvatnet

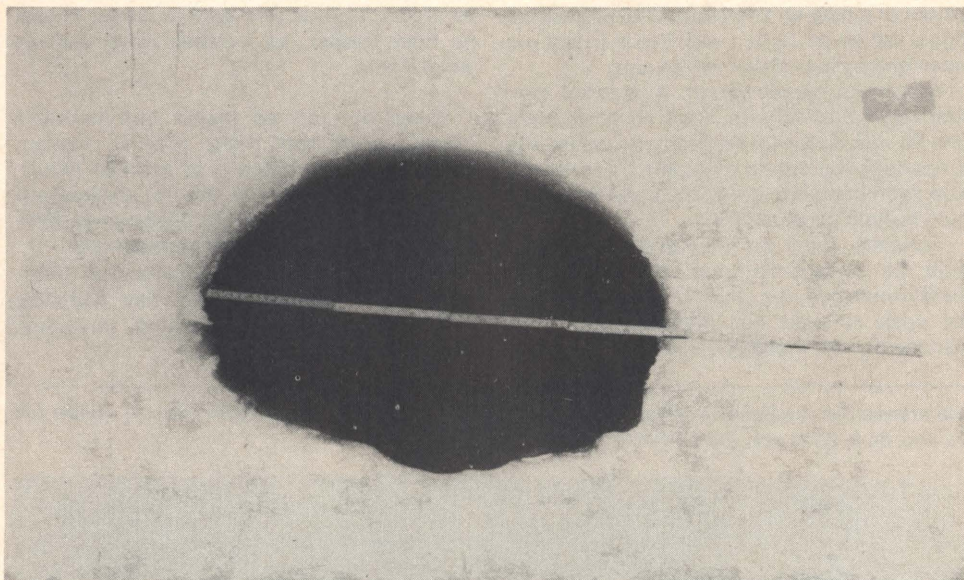
Reportasje og fotografier:

Heine Schjølberg

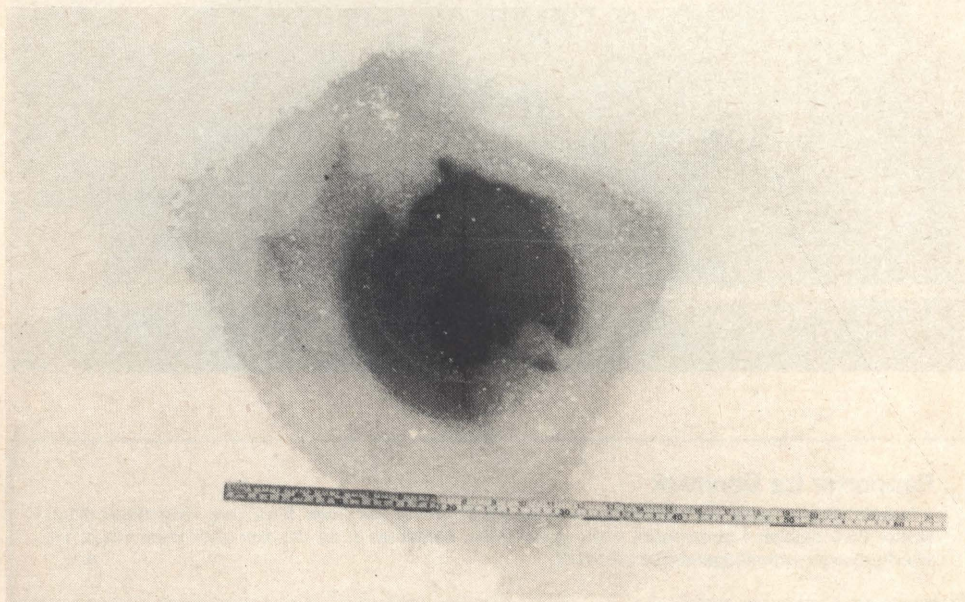
Hullene ble oppdaget lørdag 19. januar 1980 av noen skogsarbeidere i området. De må i følge vitneutsagn ha vært oppstått i løpet av fredag natt.

Antall hull ble beregnet til omlag 100. Størrelsen varierte mellom 20 og 80 cm. Hullene var tilfeldig spredt utover ca. 4/5 av isen. Dvs. en større del av nordenden av vatnet inneholdt ikke hull. Denne delen lå i retning bebyggelsen. Vatnet er avlangt i formen og har en lengde av ca. 2,5 kilometer. Det ligger i en slags siddel til Batnfjordsøra, og er hevet ca. 100 meter over bebyggelsen.

Avstand fra nærmeste bebodde hus til

De fleste hullene var sirkelrunde. Nikon FM, 50 mm, bl. 4, 1/125 sek. Film: HP-5 presset til 800 ASA.

vatnet er omlag en kilometer. Omkring vatnet ligger det en del hytter, men det er uvisst om noen befant seg i disse nevnte natt.

Hullene lå meget spredt. Avstanden mellom hvert hull varierte, men ikke nærmere enn 20—25 meter. De var imidlertid vanskelig å oppdage, og det var ikke lett å danne seg noe systematisk bilde av hullenes beliggenhet i forhold til hverandre.

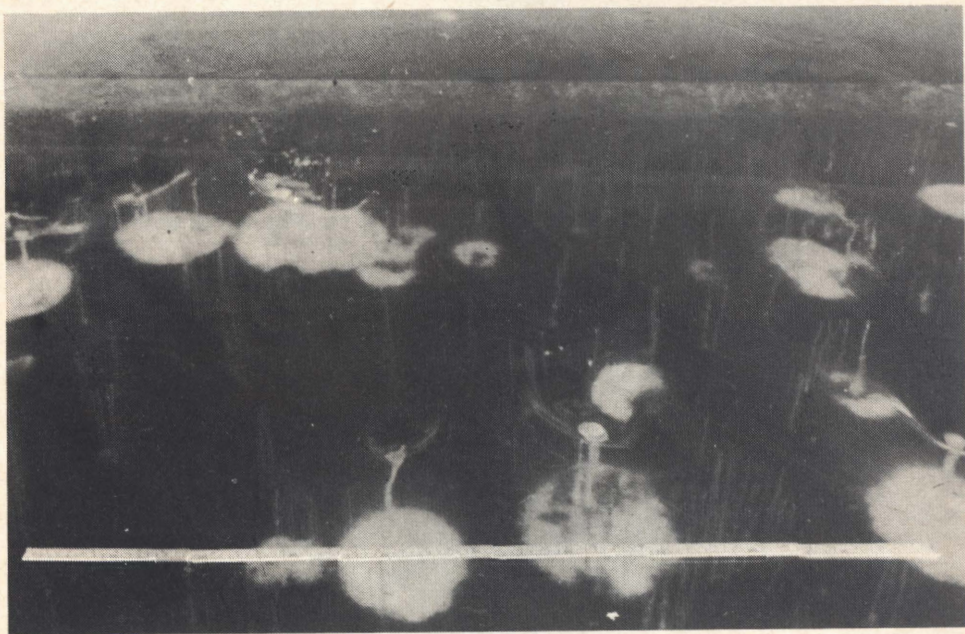
Hullenes form var påfallende regelmessige. De fleste sirkelrunde, konformet eller traktformet nedover. Jeg observerte imidlertid også et ovalt hull (se fotoene). Disse bildene ble tatt mandag 21. januar, da jeg var

på stedet. Det var ikke spor av isbiter i hullene noen steder, og kantene rundt hullene var glatte.

Saken har fått en meget stor omtale i presse, stort sett riktig positivt. Nevnes kan VG og Aftenposten — bl. a. for 24. januar. Men i særdeleshet er det jo lokalavisene som har hatt de helt store oppslagene. Særlig »Tidens Krav« og »Sunnmørsposten«.

Grunnet sterkt snøfall i dagene etter Schøllberg hadde tatt sine fotos, fikk NUFOC's folk i Kristiansund og Ålesund, undersøkt hullene grundigere.

»Referansefoto« fra Rensvikvatnet. Opstått som følge av gassutvikling under isen. — Nikon FM, 24 mm, bl. ?, 1/125 sek. Film: FP-4 125 ASA.

Rapporter fra Danmark

- mangler denne gang. Ikke, fordi der *ikke* er meldt om UFOer, men fordi vore »sagsbehandlere« savner flere detaljer i rapporterne, som gerne skulle indhentes (- og det kan godt være noget besværligt!) inden offentliggørelsen i UFO-NYT.

red.

UFOer over olielande *Af Terence Kenndy.*

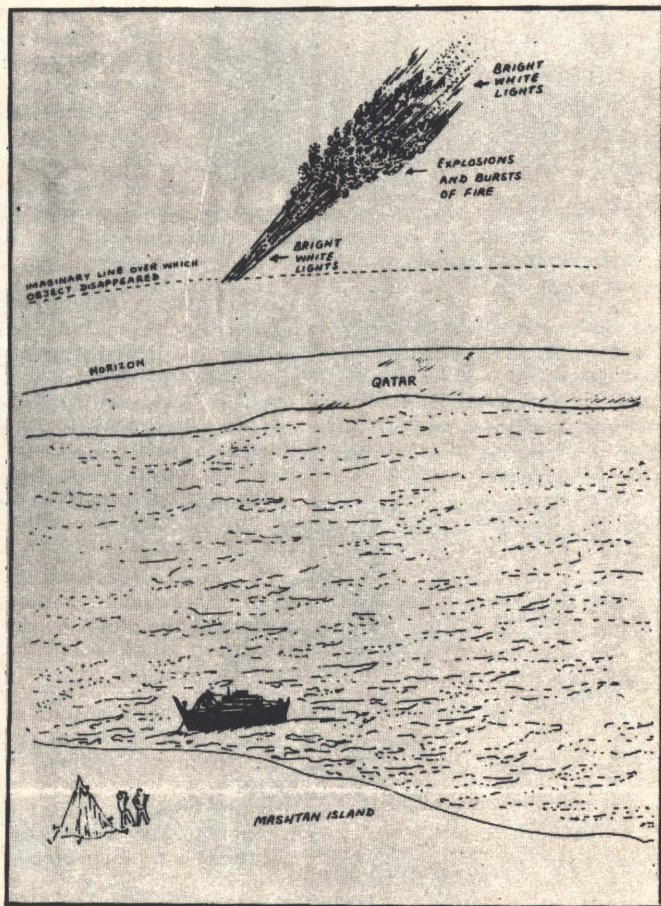
Navne som Bahrain, Dubai, Qatar og De forenede arabiske Emirater kender vi mest i forbindelse med olie-leverancer og -kontrakter. Men også i disse lande kender man til UFO-fænomener. Her er nogle eksempler:

»Det bevægede sig hurtigt — eksploderede — og udspyrede røde ildkugler.«

Aftenens sidste TV-udsendelse var netop forbi, og Salem Al Musallah, der er havnemesterassistent i Bahrain (en selvstændig østat i den Persiske Golf), gik ud til hoveddøren for at trække lidt frisk luft. Han kiggede tilfældigt på aftenhimlen og pludselig så han ud af øjenkrogen noget bevæge sig med stor hastighed. Han nåede kun lige at alarmere sine venner, da objektet eksploderede i en kaskade af ild, »udspyrede røde ildkugler og oplyste nattehimen før det forsvandt.«

»Vi var fuldstændig lamslåede og stod blot og så på i tavshed.«

Klokken var 23.40, præcis det tidspunkt, da tjenestemænd i kontroltårnet i Golfens lufthavn og piloter under flyvning blev overrasket af det første masse-rapporterede uidentificerede flyvende objekt, der er blevet set i Golfen siden sidste års omstridte observation i Kuwait.

Objektet blev også set af Bahrain's chef for toldvæsnet, Jassim Jamsheer. »Jeg troede, det var et fly, eller en meteor eller satellit,« sagde han. »Men jeg har ikke siden hørt noget i pressen. Kan det have været noget lignende Skylab?«

»Lad os alle ønske et eller andet,« foreslog Norbert Papali, indehaver af Bahrain's Nip-Inn (en kro), til sine 14 venner, der fejrede Eid

(?) på Al Jazair kysten, da de observerede UFOet.

»Vi tænkte, det måske var et stjerneskud, og det var synligt i cirka 3 minutter,« sagde han. »Medens det styrede mod Saudi Arabien, så det ud til at være meget langt med en lang og bred lyshale. Det mistede højde.«

»Det lignede slet ikke en stjerne,« sagde fru Liz van Genderen, der sammen med

Sheik Hamed Ben Isa Al-Khalifa, tronarving i Bahrain, observerede også fænomenet på himlen den 24. august 1979.

ægtefællen Mike camperede ved Umm Said på Qatar's østkyst. »Jeg så en komet for nogle år siden, men dette var slet ikke en sådan. Det var overvældende.« Hun beskrev det som noget slangeformet, der udspyrede blitzglimt bagtil og fløj med en meget høj hastighed i 3 til 4 minutter.

»Vi var fuldstændig lamslåede og stod blot tavse, da det fløj forbi,« sagde hun.

Observationerne er indført i logbog af piloter og lufthavne

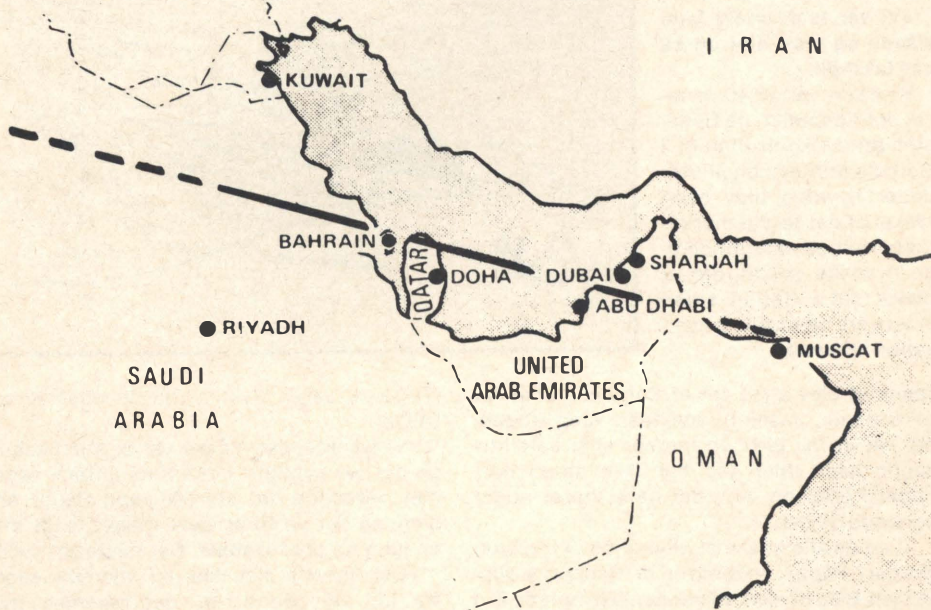
I modsætning til mange tidligere rapporterede observationer, var UFOet eller UFOerne, der blev set over Golfen, officielle.

Piloter fra mindst 5 fly, der fløj mellem 29.000 og 35.000 fods højde, har rapporteret »ukendte objekter på himlen«, medens funktionærer i kontroltårnene i Bahrain og i Doha (på halvøen Qatar) også bogførte observationerne.

En funktionær i Doha udtalte: »Det så ud til at flyve med adskillige tusinde miles i timen.« Han så det fra kontroltårnet sammen med fire andre mennesker.

»Det så ud til at være aflangt, med pulserende grønne og hvide lys foran og bagtil en hale af gnister ligesom fra fyrværkeri.«

Piloterne fra et British Airways og et Kuwait fly i luften indførte UFOet i logbogen omtrent samtidig, tæt fulgt af et SAS-fly, et fra Qantas og endnu et fly fra British Airways. Nogle af piloterne fortalte, at de fra deres synsvinkel og placering så ikke ét, men 4 UFOer, strålende orange og med orange haler.

Flyveledere plotter lys

Uddrag fra logbogen i kontrolltårnet på Bahrain Lufthavn, fredag den 24. august 1979 (GMT-tider).

- 20.35: British Airways flight 3610 rapporterer et lys, der krydser fra højre mod venstre 110 sømil nordvest for Bahrain.
- 20.40: Kuwait Air flight 370 rapporterer lys 80 sømil fra Bahrain: det blev anset for at være en komet eller et meteor: knækkede senere i 3 dele. (Lysene blev senere bekræftet af kontrolltårnet i Doha).
- 20.45: Mulig UFO-observation i det østlige område nær Dubai. UFOet fløj sydpå. Fire orange UFOer med orange haler blev rapporteret af Skandinavian Airlines flight SK 984, Quantas flight QF1 og British Airways flight 601.

Kilde: Gulf Mirror 1.-7. sept. 1979.

Overs.: Kim Møller Hansen.

Denne beretning minder umiddelbart mest om et meteor eller nedfald af en satellit. Det er da heller ikke selve observationen, der er det mest interessante i denne forbindelse. Vi har fået udklippet tilsendt fra et af vore medlemmer i Sultanatet Oman ved den Persiske Golf, Edith Hansen, der skriver, at det er første gang i de 8 år, hun har boet i området, at hun har læst om UFOer i den lokale presse.

Med stor hjælp fra CENAP i Vesttyskland har vi dog fået kopier af avisartikler, der beretter om UFO-observationer i Dubai og i Kuwait i 1978. Da det er fra et område af verden, hvor man sjældent hører om observationer, bringes artiklerne hermed til orientering for vore læsere:

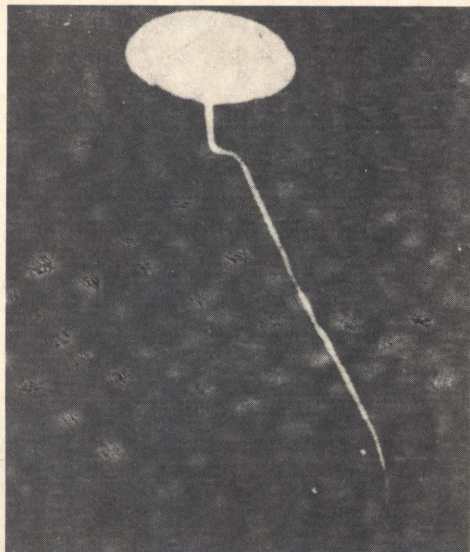
O.H.

Dubai:

Her er det - Dubai's UFO

Taget af ung mand med polaroid-kamera

DUBAI: En ung mand fra Dubai, der troede at han tog et billede af noget lys på nationaldagen, har opdaget, at han med sit Polaroid kamera har fastholdt det uidentificerede fly-

Dubai-UFOet

vende objekt (UFO), der blev set over Dubai for en uge siden.

Fotografiet er ifølge Emirates News, foruden at være det første UFO-billede taget af en araber, også et af de bedste og skarpeste, der nogen sinde er blevet taget af et UFO.

Abdullah Mohammad Salimeen, der arbejder på Immigrationskontoret, slentrede langs kysten i selskab med en ung bekendt den 2. december, da han så objektet mod syd, i ca. 150 meters højde.

Stationært

Forundret over den mærkelige observation troede han i første omgang, at det stammede fra fyrværkeri-lys under nationaldagsfestlighederne. Lige da han lagde kameraet an, så objektet ud til at være stationært. Men han tog hurtigt et billede, da det begyndte at bevæge sig fra syd mod nord.

de første to billeder er blanke. Det tredje er vellykket. Abdullah fremlagde de 3 billeder på Al Ittihad og Emirates News' kontorer i Dubai. Det viste billede stemmer med beskrivelserne fra vidner i Kuwait og UAE (United

Arab Emirates = De forenede arabiske Emirater).

Hale

Det er en skive med kuppel, der rager frem fra midten og som er fuldstændig oplyst faktisk som et neonskilt eller et selvlysende rør. Det efterlod sig en hale af lys med samme lysstyrke, forudsat at objektet bevægede sig i stærk fart.

Abdullah Mohammad Salimeen's beskrivelse af UFOet var identisk med andre vidners

beskrivelse. Indtil da havde man ikke troet, at nogen havde haft held til at fotografere Dubai-UFOet, på trods af, at det var synligt i mere end fem minutter.

Abdullah's tilfældige tilstedeværelse med kameraet på det rette sted i det rette øjeblik er helt sikkert den chance millioner af mennesker håber på at få til at optage et ikke-jordisk fænomen, der i dette tilfælde har fundet sin plads i historiebøgerne.

Kilde: Arab Times, 10. dec. 1978/K.M.H.

Kuwait:

Regeringskomiteens rapport om UFOer

- Hverken spionfartøj eller ikke-jordisk
- Undersøgelserne skal fortsætte
- Beskyttelse af olie og land påkrævet

Af Abdul Hamid Attar

KUWAIT, 20. januar 1979. — Den officielle komité, der blev nedsat af regeringen til at undersøge rapporterne om UFOerne, har tilbagevist påstandene om, at UFOerne er spionfartøjer opsendt af interesserede magter, eller at de er objekter fra andre planeter og galaxer. Dog anbefalede man fortsatte undersøgelser på dette punkt og slog kraftigt til lyd for, at regeringen tog fuldt tilstrækkelige videnskabelige forholdsregler for at sikre Kuwait's luftrum og territoriale integritet og beskytte landets olieressourcer.

Komiteen fremlagde i går sin 200 sideres rapport for ministeren for ministerrådssager, Abdul Aziz Hussain i hans egenskab af formand for Kuwait Institute for Scientific Research (KISR). Rapporten, der er udfærdiget på både engelsk og arabisk, er udførligt underbygget med data, rapporter, forsøg og

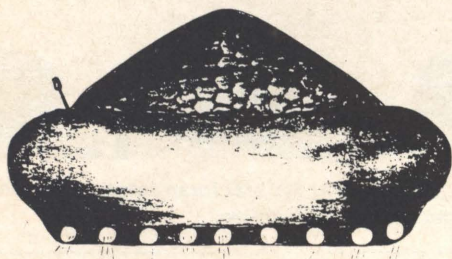

Ved KISR's pressekonference om UFOerne deltog (fra venstre) dr. Adnan Shehab Eddin, direktør for KISR: dr. Rateb Abu Eid og major Khaled Al Gand, vicedirektør for civilforsvaret.

illustrationer samt fotokopier af breve udvekslet mellem forskellige organer og institutioner verden over, der har udvist interesse for sagen, siden UFO-rapporterne dukkede op i begyndelsen af november 1978. Komiteen bestod af ingeniører og fremtrædende funktionærer fra Indenrigs-, Forsvars-, Kommunikations- samt Elektricitets- og Vandforsyningsministerierne, fra Afdelingen for Civilflyvning og fra KISR. Rapporten nævnte navnene på nogle »troværdige ingeniører og officerer«, der hævder, at de har set de fly-

vende tallerkener (UFOer) ved følgende otte lejligheder:

- 1) Klokken 00.50 den 9. november 1978 tæt ved KOC Gathering Centre no. 24. Den flyvende tallerken blev set fra en afstand af 100 m af én gruppe mennesker, og en anden gruppe har set den i en afstand af 5 km. De sagde, at objektets diameter var ca. 45 meter: det var ca. 20 meter over jorden og var synligt i omkring 10 minutter, inden det forsvandt.
- 2) Anden gang UFOet blev set var kl. 4.00 den samme nat tæt ved det ovennævnte sted nord for Kuwait.
- 3) Klokken 05.30 den 21. november 1978 hævdes det, at UFOet igen blev set mellem Gathering Centre'ne no. 23 og 24.
- 4) Den 23. nov. 1978 kl. 05.30 siger nogle folk, at de har set det tæt ved Kuwait's satellitstation ved Umm El Aish.
- 5) Den 29. nov. 1978 kl. 11.30 var der en, som fotograferede UFOet og gav billederne til Forsvarsministeren, Sheik Salem Al Sabah.

En tegning af Kuwait-UFOet, baseret på vidnernes beskrivelser.

- 6) Den 1. dec. 1978 klokken 00.50 så en radarofficer fra hæren UFOet igen nær Umm Qasr militærposten ved grænsen til Iraq. Det fløj hurtigt væk mod Iraq.

- 7) Klokken 04.30 den 13. december 1978 blev UFOet set af en højtstående politiofficer, der arbejder ved Al Messilah paladset.
- 8) Dagen efter, 14. dec., blev UFOet set igen af en gruppe mennesker på arbejde på Umm El Aish stationen.

Eksperimenter og resultater

Rapporten fortæller, at videnskabsholdet har undersøgt jorden og støvflugt med ultramoderne mikroskoper og røntgenstråler og taget luftfotografier under benyttelse af højultrarødfilm, men holdet kunne ikke opnå nogle afgørende resultater. Komiteen fremsætter derfor følgende konklusioner:

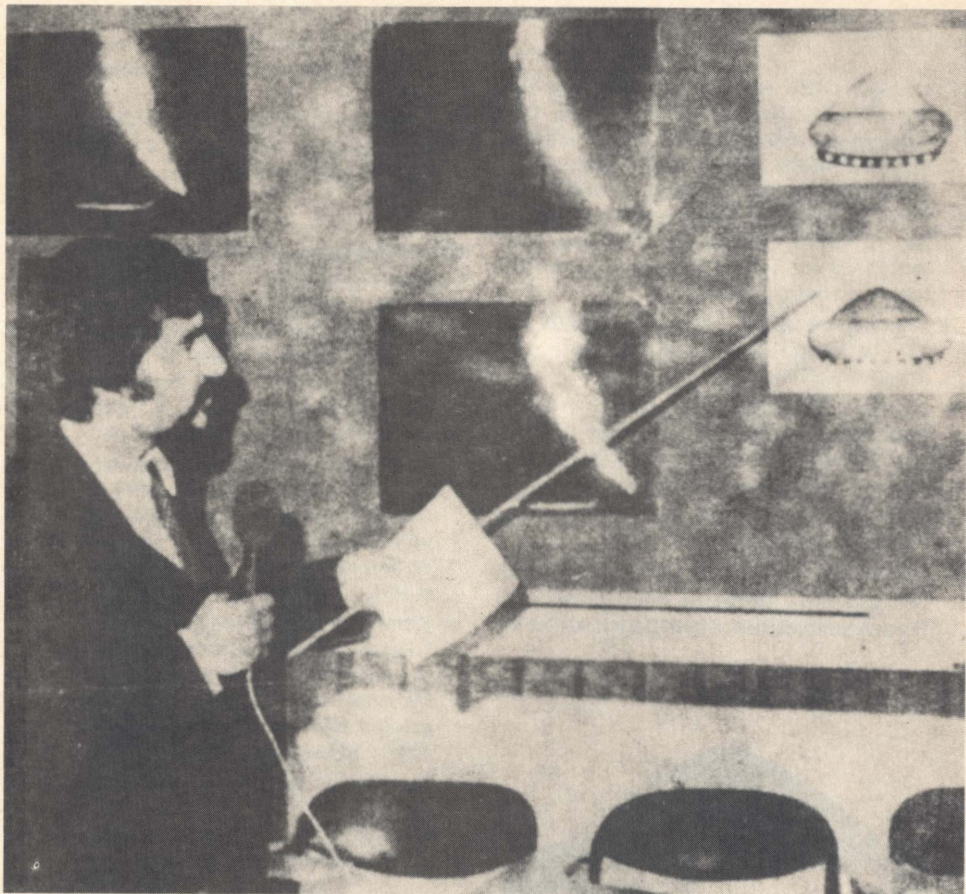
- a) Komiteen mener, at alle spekulationer om at disse objekter skulle være rekognoscerings- og/eller spionfartøjer udsendt af interesserede lande, er grundløse, og der er intet materielt bevis for denne påstand.
- b) Komiteen er også uenig med dem, der spekulerer på, om disse objekter er kommet til Jorden fra andre planeter eller galaxer. Men der er heller ingen grund til, at den videnskabelige forskning ikke skulle fortsætte ud fra denne antagelse.
- c) Regeringen bør være meget på vagt for og tage skridt til at beskytte Kuwaits olieressourcer, og den bør også udvikle et nyt sikkerheds-advarselssystem.

Historiske forhold

Komitérapporten nævner også mange historiske forhold angående UFO-fænomenet, og fortæller at de første gang dukkede op i det 16. og 17. århundrede i USA. Men stormagterne var begyndt at registrere observationerne siden 1947 og 1969. Til dato er antallet af UFOer set over hele kloden nået op på 5.887, fortæller rapporten. (Gad vide, hvordan det er nået frem til netop det tal. UFO-NYT red).

Undersøgelserne

Komiteen fortæller, at den har undersøgt jorden fra det sted, hvor objektet skulle være

Dr. Rateb Abu Eid står foran fotos og tegninger fra observationerne.

landet, meget grundigt med videnskabelige og andre meget raffinerede mikroskopiske metoder. Laboratorieundersøgelsen af dette jord viser ingen tegn på radioaktiv stråling eller elektromagnetisk stråling. Området, hvor UFOet efter sigende var landet, blev også fotograferet af udviklede kameraer med høj-følsom film, deriblandt den ultra-røde aerografiske film 2402.

Det er indlysende, at disse områder er olieproducerende zoner med en del høje gasflammer. Dette faktum kunne også føre til den konklusion, at UFOerne ikke er andet end en slags refleksioner af gas, dampe eller støvpartikler blandet med fugt, udtaler rapporten.

Forslag

Som et resultat af denne forskning ønsker Komiteen at fremlægge følgende forslag:

- 1) UFO-spørgsmålet skal ikke ignoreres, og regeringen bør fortsætte med at bistå undersøgelserne med alle hjælpemidler og ressourcer.
- 2) Hurtige varslingsystemer og kontrolposter må opstilles i visse dele af Kuwait, så hurtigt som muligt.

- 3) Indenrigsministeriet bør fortsætte undersøgelserne af dette emne.
- 4) Landet må også udvikle sine egne sikkerhedsforanstaltninger rundt om landets oliefelter.

Rapporten nævner følgende navne på personer, der hævder at have set UFOerne: Oberstløjtnant Mohammed Al Qutami, premierløjtnant Dawood Al Qannai, sergent i hæren Jash Koran, politimand Salim Farrag, politimand Saeed Balheed, Abdul Aziz Al Awadi, Ali Hussain Al Bloushi og Abdul Aziz Mohammed, alle fra KOC, og Indian Amelio Setanand fra Bechtel Company.

Kuwait Times, 21. jan. 1979.

Kuwait Times fra den 24. januar 1979 kunne yderligere meddele disse enkeltheder:

Komiteen har forelagt sine forslag for regeringen vedlagt en anbefaling til at følge udforskningen og studierne op, og oprette observationsstationer for jordskælv og UFOer. Regeringen diskuterede på sit seneste møde, holdt den 21. januar, disse forslag og var enig i, at Komiteen fortsatte med forskningen og studierne bistået med råd fra videnskabelige råd både indenlands og udenlands. Regeringen pålagde også Komiteen at undersøge muligheden for at oprette en station, der kan observere enhver jordændring og udforske UFO-fænomenet eller meteorerne.

De Kanariske Øer igen

Himmelfænomenet ved de Kanariske Øer den 5. marts 1979, som vi omtalte i UFO-NYT nummer 3/1979, har også været omtalt af andre UFO-organisationer rundt i verden. I »The MUFON UFO JOURNAL« har vi fundet følgende brev:

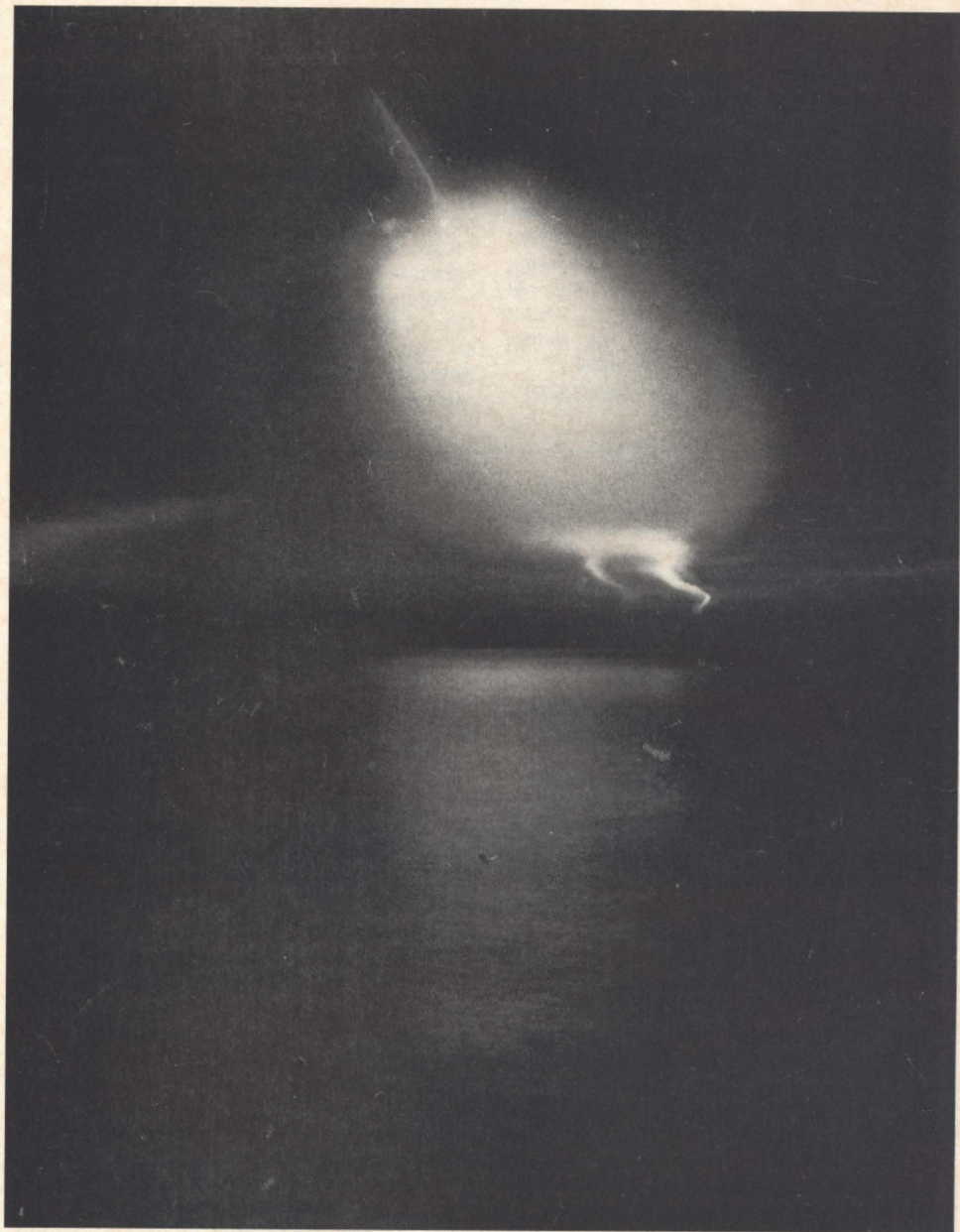
Til redaktøren.

Med hensyn til observationen fra De Kanariske Øer og Mr. Lijtmaers fotografier af fænomenet, nævnt i the MUFON UFO Journal (nr. 140, p. 4), så er det godt, at redaktøren skrev: »en raket- eller missilaffyring kan ikke udelukkes«. Uden den sætning ville bladet have virket naivt, for det nævnte er netop den mest sandsynlige forklaring på fænomenet. Det sette ligner meget det, man kan observere på vesthimlen fra Los Angeles-området efter en raketaffyring ved solnedgang fra Vandenberg Air Force Base, omkring 240 km vestnordvest for byen.

Man skal huske på, at »den spanske undersøgelse« af fænomenet fra De Kanariske Øer nåede frem til, at fænomenet befandt sig 200 km vest for øgruppen. Det kan meget vel have været en affyring fra en undervandsbåd af amerikanske Polaris missiler eller tilsvarende russiske. Sådanne prøveaffyrin-

ger ville ikke umiddelbart blive indrømmet af de involverede regeringer. Det er også sandsynligt, at der var to affyringer. Det var et held, at der forekom en »mystisk forudsigelse« af, at et UFO ville komme til syne efter den første del af fænomenet.

Det såkaldte cylindriske objekt og lyset på himlen på det andet billede er næsten præcis det samme, som jeg og mange andre så fra Los Angeles South Bay-området for nogle år siden. En satellitbærende raket fra Vandenberg AFB steg op imod sin kredsbane på den mørknende vesthimmel lige efter solnedgang. Det så opsigtsvækkende ud. En klar lysplet (rakettens varme udstødning) steg roligt i adskillige minutter, og et sted skiftede den endda kurs en smule. Udstødningen spredte sig ud til et stort lysende område højt oppe i stratosfæren, og farven skiftede fra hvid til blålig, mens området

*Et af de mange fotografier af fænomenet
ved De Kanariske Øer i 1979.*

falmede langsomt i løbet af en times tid. Imens blev selve udstødningen under det lyssende område hvirvlet rundt af vinden, og farverne skiftede.

Det såkaldte »cylindriske objekt« er sandsynligvis ildsøjlen lige bag raketten, inden

søjlen spreder sig ud og blegner. Det er ikke et »objekt«, og raketten selv kan ikke ses på den store afstand. Farverne dannes ved elektrokemiske reaktioner imellem molekylernerne i den tynde luft og gasserne i raketudstødningen. Man ser dem på grund af

Affyring af interkontinentalt Trident-missil fra en neddykket amerikansk u-båd ud for Cape Canaveral.

lysforholdene lige efter solnedgang.

Den foreslåede forbindelse imellem denne »observation« og en, gjort af en pilot som fløj fra De Kanariske Øer (omtalt i National Enquirer), retfærdiggøres ikke af dateringerne. Artiklen i Enquirer giver ingen dato, og der er ingen grund til at forbinde observationerne med hinanden, blot fordi de foregik i samme område, samme år.

Raketaffyringer ved solnedgang kan være meget forbavsende, når man ikke er forberedt på dem. UFO-forskere bør derfor gøre sig bekendt med fænomenet.

Will Nelson
Villa Park, California.

Brevet er altså en bekræftelse af den formodning, som vi havde i forvejen, nemlig at det drejer sig om en raketaffyring. Første del af observationen, som den er omtalt i UFO-NYT, skyldes helt sikkert fænomenet »lysende perlemorsskyer«, iskrystaller højt i atmo-

sfæren, som belyses af den nedgåede sol. Om iskrystallerne skyldes en tidligere opsendelse, eller de har en »naturlig« oprindelse, er ikke til at sige.

Det har næppe drejet sig om en amerikansk forsøgsopsendelse. Disse foretages normalt fra neddykkede u-både forankret ud for Cape Canaveral, blandt andet fordi man dér har det nødvendige sporingsudstyr til at følge raketten. Russerne har lignende forsøgsområde i Hvidehavet, og det er meget usandsynligt, at man skulle lave forsøgsopsendelser ved Tenerife. Desuden plejer man at advare skibsfarten før sådanne forsøg. Der er nærmere tale om en spansk opsendelse, for eksempel af en forskningssonderaket, men i så fald er det mærkværdigt, at det ikke har været annonceret i forvejen, og at de spanske myndigheder tilsyneladende ikke kendte noget til sagen — iflg. forskellige avisartikler.

OJK.

Bog anmeldelse:

Tre
fra
Gyldendal

Astronomi

495 sider, rigt illustreret,
mange farveillustrationer,
kr. 525,00
(i Gyldendals bogklub kr. 368,00).

Bergsøe og Rossen:
Verdensrummet og Vi
462 sider, illustreret,
kr. 220,00/250,00 ib.

Weinberg:
De første tre minutter
184 sider, illustreret,
kr. 75,00.

Forlaget Gyldendal har begået en ganske gedigen astronomisamling indenfor den senere tid, så god og alsidig, så har man ikke andre bøger om astronomi end disse, er man alligevel ganske godt hjulpet.

De tre bøger er et pragtværk om siger og skriver alt indenfor astronomi, en god og bredt fortællende populær fremstilling, og en dybtgående fremstilling af den vigtigste begivenhed i historien: Universets skabelse!

Bogen »Astronomi« er en oversat og bear-

bejdet udgave af »The Cambridge Encyclopædia of Astronomy«. Den er skrevet af forskere fra Cambridge-universitetet i England, og den viderefører på bedste vis den engelske encyclopædi-tradition. Bogen er ikke et leksikon i almindelig forstand, men en samling af artikler om de forskellige emner, underbygget af et omfattende stikordsregister på 14 sider. »Astronomi« er en fuldt dækkende titel, for man går ikke forgæves til bogen, lige meget hvilket emne man vil have forklaret; fra klassisk astronomi til de nyeste opdagelser om sorte huller og kvasarer (bogen er ajourført til ca. begyndelsen af 1979). Den er ikke let at læse, men den er fri for formler, og de næsten ødsle illustrationer hjælper fantastisk meget til forståelsen, så har man interesse for emnet astronomi, og hvem har ikke det, er den værd at anskaffe — om ikke andet kan man få sine børn eller andre unge i familien til at forklare — hvis man kan rive dem løs fra bogen!

Læseligheden er noget bedre i genudgivelsen af Paul Bergsøes klassiker »Verdensrummet og Vi«. Den bog læser man som en god roman, i ét stræk. Selv om Bergsøe udgav bogen første gang i 1959, er den stadig lige læseværdig, og den er dygtigt ført op til i dag (slutningen af 1979) af Jørgen Rossen og Poul Martin Hejlesen, især på illustrationsiden.

Paul Bergsøes levende sprog og mange fine populære beskrivelser gør, at denne bog fortjener en stor (større) udbredelse, men jeg tror, at forlaget har gjort en fejl her. Prisen er, illustrationerne og bogens fine udstyr taget i betragtning, ikke alt for høj; men 250 kr. er alligevel en post for de fleste — og den uindbundne udgave kan ikke anbefales, for har man først fået Bergsøe indenfor døren, bliver bogen læst, til den er slidt op. Personligt savner jeg et register til bogen, selv om indholdsfortegnelsen er blevet bedre siden sidste udgave.

Den sidste bog, som skal nævnes her, er skrevet af Nobelpristageren i fysik for 1979, Steven Weinberg. Kosmologi, altså læren om universets opbygning og opståen er egentlig ikke Weinbergs fagområde, men måske

netop derfor er bogen blevet så god, som den er. Også den er formelfri — for de interesserede er der dog et appendix med en række relevante beregninger — og den er skrevet i et flydende, til tider meget morsomt sprog. Emnet, Verdens Skabelse kan måske synes en lidt vel stor mundfuld, men Weinberg opsummerer og underbygger elegant viden fra en række fagområder, som i de senere år har bidraget til den kosmologiske viden, vi har i dag. Bogen dækker kun de første tre minutter af universets historie, som begyndte for omkring 15 mia. år siden, men som man vil se, er det også i denne periode at mange af de vigtigste begivenheder gik for sig! For at undgå eventuelle misforståelser skal jeg for god ordens skyld nævne, at bogen altså handler om »The big Bang«, Urekspllosionen eller Standardmodellen, som den også kaldes, altså den naturvidenskabelige forklaring på Verdens skabelse, ikke den teologiske!

Forlagets initiativ må man byde velkommen, alene fordi der har manglet gode værker om astronomi på dansk i de sidste par år. At de valgte værker så oven i købet er af en så fremragende kvalitet, kan man kun være henrykt over — køb mindst én af bøgerne, eller lån dem alle på biblioteket!

OJK

En god gaveidé

Et abonnement på UFO-NYT - eller et fællesabonnement på UFO-NYT og Det Ukendte - er en fødselsdagsgave, modtageren kan få glæde af i mange år. Er »fødselsdagsbarnet« i forvejen abonnent, er der sikkert nogle af de mange bøger og andre materialer, omtalt på omslagets side 3, der vil være en velkommen gave!

Støt den seriøse, ikke-kommercielle UFO-forskning - støt SUFOI!

rumfarts - notitser

ved Ole J. Knudsen

Meteorit-krater i Østsibirien

En sumpet dalsænkning på Tajmyr-halvøen i det sydlige Sibirien, som man hidtil har antaget for at være resterne af krateret i en forlængst udslokt vulkan, er i virkeligheden fremkaldt ved et meteoritnedslag for omkring et par millioner år siden.

Krateret ligger omkring 350 km fra Popigaj-sænkningen, som man længe har vidst var af meteoritoprindelse. Men det nyopdagede krater er mindre — 8 km i diameter — selv om det også er fremkaldt af et legeme af betydelig størrelse, som er kommet med voldsom kraft.

(APN)

bende plader og sørgede for, at kun materiale indsamlet i denne store højde kom i kontakt med pladerne — det er ikke just nogen nem opgave! Støvparklerne er nu analyserede ved hjælp af en metode, som er videreudviklet fra de analysemetoder, man anvendte på Apollo-måneprøverne. Man kan nu analysere enkelte støvkorn, som kun vejer en milliardedel gram, og som er en hundrededel mm i diameter. Tre typer partikler er registrerede. Nogle er porøse og sammensat af op til 1 million forskellige småkorn af forskellige mineraler; andre er sammensatte af kun et enkelt mineral. En sjældnere type har været udsat for smeltning. Ved analyser af dette kosmiske støv kan man hente oplysninger om solsystemets skabelse for 4,5 mia. år siden, og i modsætning til de meget sjældne meteoritter af forskellig type, som man finder på jordoverfladen, skulle der være nok af dette meteorstøv. Jorden bliver nemlig et halvt ton tungere hver dag bare på grund af dette støv.

NASA News/OJK.

Hjælp søges

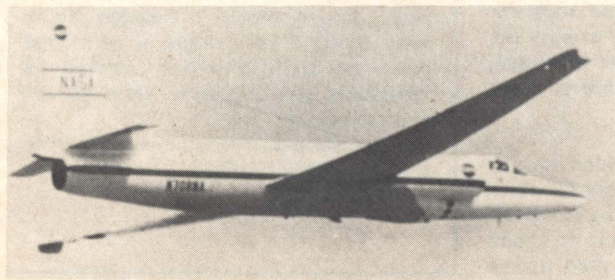
Pressebureauet APN udsendte i august 1979 følgende meddelelse. Siden har vi uden held forsøgt at finde frem til flere oplysninger om sagen. Hvis læserne kan hjælpe os med ideer eller yderligere oplysninger om sagen, vil vi være meget taknemmelige. Henvendelser kan ske til Ole J. Knudsen.

Flyvende tallerkener - eller forurening?

De stadig hyppigere beretninger om lysende

Støvsuger Type U-2

Kan De huske U-2 flyet, som var meget omtalt under den »kolde krig«? (Spionflyet, der med piloten Powers blev »halet ned« af russerne). Flytypen bruges stadig, og NASA råder over to af typen, som anvendes til mere fredelige formål. For eksempel har flyet været anvendt til at støvsuge den øvre atmosfære i 20 kilometers højde for kosmisk støv. Man udstyrede flyet med nogle klæ-

NASAs U-2 fly anvendes bl. a. til fotografering fra stor højde, og som »støvsuger«.

Kilde: NASA

skiver på fært over himlen — UFO-tilhængerne »flyvende tallerkener« — er muligvis et resultat af tiltagende atmosfærisk forurening. Den konklusion fremsættes i en publikation fra Sovjetunionens videnskabsakademi på grundlag af forskningsarbejde, som Institutet for Oceanologi har udført.

Selve skiverne er linseformede partier af luftvirlver (turbulens), som dannes i grænseszonen mellem to luftlag. Lignende fænomener kan iagttages i havet, hvor der på samme måde dannes linseformede partier mellem vandlag.

Under visse omstændigheder kan skiverne eksistere i længere tid og bevæge sig under påvirkning af strømninger i luften (eller i havet). Turbulensskiverne er normalt ikke synlige, med mindre de optager svævestøv i form af aerosoler, som ofte skyldes forurening. I så tilfælde vil skiverne være synlige i reflekteret sollys, også selv om Solen står under horisonten, eller månelys.

Sandsynligheden for dannelse af turbulensskiver er navnlig stor på vindsiden af bjergkæder eller andre forhøjninger i terrænet.

(APN)

Chow-chow?

Oh, at være hund i Kina — det har ikke været nemt hidtil at slippe for et (for hunden) afsluttende restaurationsbesøg, og nu er de oven i købet begyndt at sende hunde (de mindre velsmagende?) i kredsløb om Jorden! En Shanghai-avis bragte i januar billeder af en kinesisk rumhund — som er hentet tilbage i god behold efter en rumtur — og af kinesiske astronauter eller kosmonauter eller hvad de nu kommer til at hedde, som endnu ikke har fået en tur. Billederne har senere været bragt i rumfartstidsskrifter, og efter eksperternes vurdering er det nærmere astronautinstruktører, man uddanner i øjeblikket — hvordan det så end skal forstås. Kinas første satellit opsendtes i 1970, og den afspillede stædigt »Østen er Rød«, indtil batterierne i båndoptageren var brugt op. Siden er der opsendt en kinesisk satellit ca. hvert år, og det varer næppe længe, inden vi ser en kineser i rummet. For nylig fik en amerikansk NASA-delegation i øvrigt adgang

til det kinesiske rumcenter i Shuang Cheng-Tsu. Man kunne jo håbe på en voksende åbenhed i fremtiden.

OJK.

Fiskeriet og rumforskningen

Kosmonauterne Kovaljonok og Ivantjenkov på den sovjetiske rumstation Saljut-6, havde i de fire og en halv måned, deres ophold i rummet varede, to gange om ugen kontakt med folk fra fiskeriets forskningsorganisationer på Jorden. Formålet var at finde frem til, på hvilken måde observationer fra rumstationen kunne være til hjælp for fiskerierhvervet.

Det lykkedes gennem dette samarbejde at få fastslået en sammenhæng mellem forandringer i havfladens udseende betragtet fra rumstationen, og forekomsten af fiskestimer. Det viste sig, at større mængder af fisk i reglen forekom, hvor varmt og koldt vand mødes.

På grundlag af disse observationer kunne den næste besætning på Saljut-6, Vladimir Ljakhov og Valerij Rjumin, under deres rekordophold i rummet assistere fiskeriet efter klare retningslinjer. Foruden ved rent visuelle tegn som f.eks. farveforandringer på havoverfladen kan fiskestimer lokaliseres ved hjælp af infrarød fotografi, som påviser de varmere områder over fiskestimer, og ved spektromettermålinger af den tynde oliefilm, der dannes på vandet over stimerne.

(APN)

Galakser i hobetal

Med en mikrobølgemåler om bord i et af NASAs højtgående U-2 fly har man opdaget den største galaxehob indtil nu. (Det kan U-2'erne altså også bruges til!)

Galakserne er enorme ansamlinger af stjerner som vor sol: i de største galakser findes der omkring 3.000 mia. stjerner. Astronomerne har længe vidst, at galakserne er samlet i større eller mindre hobe. Således danner vor egen galakse, Mælkevejen, sammen med den tre gange større Andromedagalakse og omkring 15 dværggalakser den såkaldte lokale hob.

Den nyopdagede superhob har en udstrækning på omkring 2 mia. lysår, 20.000 gange mere end vor galakse, eller omkring 1% af hele universets volumen. Dr. George Smoot fra University of California bemærker, at universet ikke er gammelt nok til, at en sådan hob har kunnet opstå i dets levetid: så den ujævne fordeling af stof, som superhoben antyder, må have sin årsag helt tilbage i universets skabelse for ca. 15. mia. år siden. Superhoben ses i retning af stjernebilledet Virgo, eller Jomfruen.

NASA News/OJK.

Saturn, mens vi venter

Rumsonden Pioneer 11 er nu i god behold på vej ud af solsystemet efter at have udført sin sidste større opgave: at sende de første farvebilleder af planeten Saturn til Jorden. NASA vil om alt går vel stadig kunne modtage signaler fra sonden indtil i slutningen af '80erne, hvor den kommer udenfor modtagerens rækkevidde.

Blandt de vigtigste resultater af Saturnpassagen sidste år kan nævnes:

*opdaget en ny måne (Saturns 11.)
opdaget magnetfelt om planeten,
opdaget to nye ringe om planeten — 3
var kendt tidligere.
fundet nye detaljer i ringsystemet,
opdaget nye detaljer om planetens struktur.
Saturn udsender 2½ gange mere energi
end den modtager fra Solen — den
producerer altså selv energi.
Den har strålingsbælter af cirka samme
styrke som Jordens.
Skydækket er ikke nær så detaljeret som
Jupiters.*

Kilde: SPACEFLIGHT

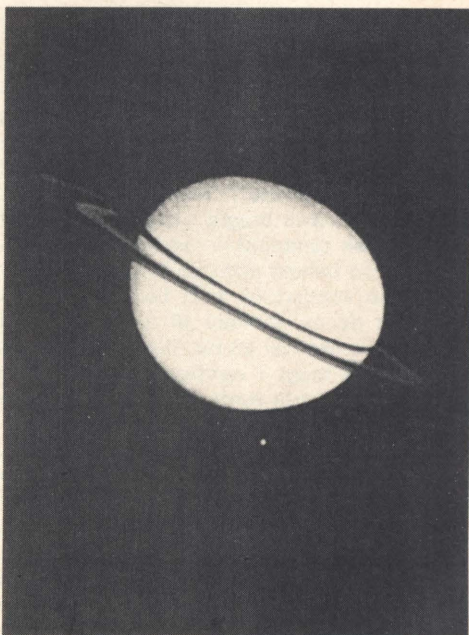
Computerforbedret billede af Saturn. Billedet er taget, så Solen stod på den modsatte side af ringene. Derfor ses de i silhouet, hvor de kraftige ringe står helt sorte, mens de tyndere, hvor lyset kan skinne igennem, ses som lyse ringe. De mørke bånd hen over planetens skive er dels selve ringene og dels deres skygge.

Kilde: NASA

Californiske landvindinger

Der er ved at blive mere plads i USAs mest tætbeboede stat, Californien. Det fortæller NASA-videnskabsmanden Dr. A. E. Niell og hans medarbejdere fra Jet Propulsion Laboratory (JPL) i Pasadena. Ved at måle tidsforskelle i målinger af radiostråling fra de fjerne quasarer, astronomiske objekter af ukendt oprindelse, har man fundet ud af, at afstanden imellem JPL og NASAs sparringsstation i Goldstone er vokset med 20.3 cm på syv måneder! Udvidelsen er sket siden 1978, og den afløser en meget langsommere sammentrækning i området. Arealforøgelsen svarer til 1/10 hektar indenfor et område på 24 x 32 km, og det er første gang, man har iagttaget en så hurtig geologisk forandring. Målingerne foretages blandt andet for at forbedre mulighederne for at forudsige jordskælv, og en talsmand fra U.S. Geological Survey udtaler, at hvis udvidelsen fortsætter, vil der ske et større jordskælv i området ved San Andreas-forkastningen meget hurtigere end hidtil ventet.

NASA News/OJK.

Sommeren går på hæld . . . Læsestof til efteråret . . .

- Synspunkter — Tre UFO-artikler.** Om UFOer og kuglelysn, rapportmaterialet og UFO-observatorer. 60 sider, ill. BEMÆRK STÆRKT NEDSAT PRIS kr. 14,80
- Per Andersen: Tidsloven.** En bog om UFO-fænomenernes tidsfordeling. Hvornår på dagen ser folk UFOer, og hvorfor netop på disse tidspunkter? 50 sider, ill. Medlemspris kr. 15,00
- Per Andersen: Projekt UFODATA — Et System til Elektronisk Databehandling af UFO//FO Rapporter.** Rapport om Projekt UFODATA, databehandlingen af rapporter og det internationale samarbejde på dette område. Ill., 38 sider Medlemspris kr. 7,50
- Ribera/Farriols: UFOs i Fokus.** Stærkt omdiskuterede observationer i Spanien — udløber af UMMO-sagen. 182 sider, ill., NÆR UDSOLGT. Gammel bogladepris kr. 46,50 Medlemspris kr. 34,50
- Debatbogen »UFO og Videnskaben«.** 6 fremtrædende amerikanske forskere går ind for fortsatte undersøgelser. 136 sider. NÆR UDSOLGT. Gammel bogladepris 29,75 Medlemspris kr. 22,60
- UFO-emblem.** Et elegant og diskret emblem i fornem guldsmedekvalitet. 26 mm bredt — med nål eller broche Medlemspris kr. 26,50
- Postkort.** Motivet er »Det overvældende lys« — et zinkografi udført af grafikerer Sven Aage Voigt. Dobbelt kort i format 107 x 155 mm. Pakke med 5 stk. kort med kuverter kr. 12,00
- Originalgrafik.** Motivet »Det overvældende lys« af Sven Aage Voigt i original zinkografi. I formatet 18 x 21,5 cm. BEGRÆNSET OPLAG Medlemspris kr. 50,00
- UFO-bånd nr. 1.** Kasettebånd med ca. 50 min. spilletid. En lang række UFO-beretninger Medlemspris kr. 25,65
- UFO-bånd nr. 2.** Kasettebånd med ca. 55 min. spilletid. Hør Mårups egen beretning om hans berømte observation! Udtalelser fra kendte danskere m.m. Medlemspris kr. 25,65
- Klodernes kamp.** Kasettebånd med det originale radiohørespil af Orson Welles efter roman af H. G. Wells (engelsk-sproget). Medlemspris kr. 25,00
- Ældre årgange af UFO-NYT**
Årgang 1972, 252 sider	Pris kun kr. 25,00
Årgang 1973, nr. 3, 4, 5 og 6.	Pris kun kr. 30,00
Årgang 1974	UDSOLGT
Årgang 1975, nr. 3, 4, 5 og 6.	Pris kun kr. 35,00
Årgang 1976, nr. 2, 3, 4, 5 og 6	Pris kun kr. 45,00
Årgang 1977, 264 sider	STÆRKT NEDSAT PRIS kr. 45,00
Årgang 1978, 268 sider.	STÆRKT NEDSAT PRIS kr. 45,00
Årgang 1979, 268 sider.	Pris kun kr. 65,00

Bestilling sker lettest ved indbetaling af beløbet + kr. 5,00 (ekspedition/porto) til giro 9 11 77 25. SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. Skriv venligst på modtagerdelen, hvad der bestilles.

De kan, de svenskere

Sverige er ligesom Danmark medlem af esa, det europæiske rumfartsagentur, men tillige planlægger det svenske Industriministerium og Undervisningsministerium nu en svensk satellit, som skal studere Jordens magnetosfære i stor højde, op til 15.000 km, især omkring polerne: I magnetosfæren foregår energitransporten fra Solens lys- og partikeludstråling til Jordatmosfæren, og studier af dette område vil kunne give en bedre forståelse af de klimatiske ændringer på langt sigt. Satellittens bane bliver polær, det vil sige, at den passerer over begge Jordens poler, og tætteste afstand til Jorden bliver 820 km. Der har ikke tidligere været opsendt magnetosfæresatellitter i en sådan bane.

Selv om flere raketter og rumsonder har båret samme navn, har man valgt navnet VIKING til satellitten. Den skal sendes op med esa's løfteraket Ariane en gang i 1984, og prisen bliver imellem 50 og 100 mill. danske kr.

Flight/OJK.

Den svenske Viking satellit kommer til at medføre 50 kg instrumenter. Totalvægten bliver omkring 500 kg. Vi har lånt tegningen fra FLIGHT International.

